

AFKONDIGINGSBLAD VAN SINT MAARTEN

Jaargang 2019

No. 7

Landsverordening, van de 4de maart 2019 houdende regels voor het verlenen van studiefinanciering (Landsverordening studiefinanciering)

IN NAAM VAN DE KONING!

De Gouverneur van Sint Maarten,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is regels te stellen over de verlening van studiefinanciering door het Land om te zorgen dat de beste gekwalificeerde studenten uit Sint Maarten ten dienste van de ontwikkeling van de arbeidsmarkt van het Land de kans krijgen om secundair beroepsonderwijs of hoger en wetenschappelijk onderwijs te volgen of sport ter bevordering van de sociaal economische opbouw van het Land.

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld de onderstaande landsverordening:

Hoofdstuk 1

Begripsbepalingen

Artikel 1

In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. minister: de Minister van Onderwijs, Cultuur, Jeugd en Sport;
- b. aanvraag: schriftelijk verzoek voor de toekenning of herziening van studiefinanciering;
- c. aanvrager: degene die een schriftelijk verzoek indient voor de toekenning of herziening van studiefinanciering;
- d. andere bron: degene of de organisatie, niet zijnde ouders, familielid of een opleidingsinstituut, die financiële middelen verschaft aan een student als financiële bijdrage voor het volgen van een opleiding, met uitzondering van een beloning voor geleverde studieprestaties;

- e. belastbaar minimumloon: minimumloon als bedoeld in artikelen 8 en 9 van de Landsverordening minimumlonen;
- f. belastbaar inkomen: belastbaar inkomen als bedoeld in artikel 3 van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943;
- g. bezwaar adviescommissie: bezwaar adviescommissie belast met de behandeling van bezwaarschriften, als bedoeld in artikel 70 van de Landsverordening administratieve rechtspraak;
- h. debiteur: degene, die studiefinanciering heeft ontvangen en die krachtens artikel 31 verplicht is tot terugbetaling van het gedeelte rentedragende lening;
- i. draagkracht: het bedrag dat maandelijks kan worden afgelost door de debiteur waarbij rekening wordt gehouden met de hoogte van het belastbaar inkomen van de debiteur, verminderd met de draagkrachtvrije voet;
- j. draagkrachtvrije voet: 84% van het belastbaar minimumloon;
- k. hoogbegaafd: degene bij wie uitzonderlijke intelligentie is vastgesteld door een erkend instituut of specialist;
- l. ingezetene: ingezetene als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel e, van de Landsverordening basisadministratie persoonsgegevens, die daadwerkelijk woonachtig is in Sint Maarten;
- m. nominale studieduur: voorgeschreven opleidingsduur waarvoor studiefinanciering wordt aangevraagd zoals vastgesteld door het opleidingsinstituut;
- n. opleiding: voltijdse opleiding of studie aan een opleidingsinstituut;
- o. opleidingsinstituut: een school of instelling waar je een opleiding kunt volgen voor secundair beroeps, hoger of wetenschappelijk onderwijs of een internationale equivalent;
- p. ouders: natuurlijke ouder of adoptiefouder in de zin van artikelen 197 tot en met 232 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek;
- q. studiefinanciering: financiering vanwege het Land voor studiekosten, voor het volgen van secundair beroeps, hoger of wetenschappelijk onderwijs, of cursussen als bedoeld in artikel 10, bestaande uit een gift die wordt kwijtgescholden, een rentedragende lening, of een combinatie van beide;
- r. student: degene die studiefinanciering vanwege het Land ontvangt;
- s. studiefinancieringscommissie: commissie als bedoeld in artikel 14.

Hoofdstuk 2

Criteria studiefinanciering

Artikel 2

1. Het beschikbare bedrag voor nieuwe studiefinancieringsaanvragen wordt jaarlijks bepaald door de kosten voor de voortzetting van lopende studiefinanciering in mindering te brengen op de totale kosten voor studiefinanciering die zijn opgenomen op de begroting van het Ministerie van Onderwijs, Cultuur, Jeugd en Sport.
2. Indien het aantal nieuwe studiefinancieringsaanvragen, het bedrag in het eerste lid overstijgt, gaan aanvragen van degene met de beste studieresultaten per opleidingssoort die aan alle bij of krachtens deze landsverordening gestelde criteria voldoen voor op de overige aanvragen.

3. De minister publiceert jaarlijks voor 1 oktober in de Landscourant van Sint Maarten het aantal nieuwe studiefinancieringsaanvragen per opleidingssoort dat op basis van de begroting van het Ministerie van Onderwijs, Cultuur, Jeugd en Sport kan worden ingediend.

Artikel 3

1. Recht op studiefinanciering heeft degene die:
 - a. de Nederlandse nationaliteit bezit;
 - b. gedurende ten minste vijf jaar onmiddellijk voorafgaande aan de aanvraag ingezetene is of van wie ten minste een van de ouders gedurende ten minste vijf jaar onmiddellijk voorafgaande aan de aanvraag ingezetene is;
 - c. bij de aanvang van de studie ten minste 17 jaar en ten hoogste 26 jaar oud is;
 - d. in het bezit is van een diploma met cijferlijst dat toegang biedt tot het vervolgonderwijs waarvoor de studiefinanciering wordt aangevraagd;
 - e. een voltijdse opleiding gaat volgen;
 - f. een opleiding gaat volgen die opleidt tot een beroep of functie waaraan in Sint Maarten behoefte bestaat of op korte en middellange termijn zal bestaan;
 - g. aantoon voldoende kans te maken om de gewenste opleiding te voltooien aan de hand van de uitkomst van de afgelegde beroepskeuzetest;
 - h. aantoon voldoende kans te maken om de gewenste opleiding te voltooien aan de hand van de laatst behaalde studieresultaten;
 - i. aantoon dat de studie aan het meest doelmatige onderwijsinstituut wordt gevolgd, waarbij in ieder geval als meest doelmatig onderwijsinstituut wordt beschouwd onderwijsinstellingen op Sint Maarten en onderwijsinstellingen waarmee het Land een overeenkomst tot samenwerking heeft gesloten.
2. De minister publiceert jaarlijks voor 1 oktober in de Landscourant van Sint Maarten een lijst met studies die opleiden tot een beroep of functie waaraan in Sint Maarten behoefte bestaat of op korte en middellange termijn zal bestaan.
3. De minister publiceert jaarlijks voor 1 oktober in de Landscourant van Sint Maarten een lijst met te behalen studieresultaten aan de hand waarvan aanvragers kunnen aantonen voldoende kans te maken om de gewenste opleiding te voltooien.
4. De minister publiceert jaarlijks voor 1 oktober in de Landscourant van Sint Maarten een lijst van onderwijsinstellingen waarmee het Land een overeenkomst tot samenwerking heeft gesloten.
5. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld over het eerste lid, onderdelen d tot en met j.

Artikel 4

1. In afwijking van artikel 3, eerste lid, onderdeel c, kan studiefinanciering worden verleend aan degene die jonger is dan 17 jaar, indien degene het voortgezet onderwijs heeft afgerond, in het bezit is van een diploma die toegang biedt tot een opleiding waarvoor de studiefinanciering wordt

- aangevraagd en geen opleidingsmogelijkheden op Sint Maarten beschikbaar zijn voor de aanvrager.
2. In afwijking van artikel 3, eerste lid, onderdeel c, kan studiefinanciering worden verleend aan degene die ouder is dan 26 maar jonger dan 40 jaar, indien degene een opleiding wenst te volgen voor een beroep of functie waaraan in Sint Maarten behoefte bestaat of op korte en middellange termijn zal bestaan.
 3. In afwijking van het vereiste als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdelen f tot en met i, kan studiefinanciering worden verleend aan degene die op grond van de overgelegde rapportage of testuitslag hoogbegaafd is.
 4. In afwijking van het vereiste als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdelen f tot en met i, kan de minister jaarlijks aan vijf aanvragers die op een middelbare school zitten vanwege exceptionele studieprestaties studiefinanciering verlenen.
 5. In afwijking van artikel 3, eerste lid, onderdelen e tot en met i, kan studiefinanciering worden verleend aan studenten die studiefinanciering aanvragen voor een opleiding in kunst, muziek en sport.
 6. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld over het eerste, derde, vierde en vijfde lid.

Artikel 5

1. Studiefinanciering wordt niet verleend aan degene die beschikt over naar normen van bij of krachtens deze landsverordening toereikende financiële steun voor het volgen van de studie ten laste van een andere bron.
2. Met uitzondering van aanvragen voor studiefinanciering voor een hogere opleiding, wordt studiefinanciering niet verleend aan degene die eerder studiefinanciering vanwege het Land heeft ontvangen.
3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld over het eerste lid.

Hoofdstuk 3

Duur en vorm studiefinanciering

Artikel 6

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 10, wordt studiefinanciering verleend voor de nominale duur van de studie.
2. De duur van de studiefinanciering kan op aanvraag, als bedoeld in artikel 28, door de student worden verlengd na afloop van de nominale studieduur. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld over de maximale verlengingstermijn.
3. Studiefinanciering wordt als gift verleend voor:
 - a. kosten van de door het Land afgesloten collectieve verzekering tegen ziekte en ongevallen;
 - b. kosten van het reizen tussen Sint Maarten en de plaats van de studie bij aanvang van de studie;
 - c. eenmalige uitrustingskosten bij vestiging buiten Sint Maarten;

- d. kosten van het reizen tussen de plaats van de studie en Sint Maarten na afronding van de studie,
 - e. kosten in verband met verplichte uitwisselingsprogramma's op grond van de bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, gestelde eisen;
 - f. reiskosten in verband met het volgen van bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgestelde verplichte buitenlandse stages,
 - g. reiskosten op grond van de bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, gestelde eisen bij voldoende studieresultaten voor eenmalig familiebezoek, of in geval van ernstige familieomstandigheden in de eerste of tweede graad van de student, en;
 - h. eenmalige herinrichtingskosten bij hervestiging op Sint Maarten direct na afronding van de studie nadat het diploma is overgelegd.
4. Studiefinanciering wordt in de verhouding 40 procent als gift en 60 procent als lening verleend voor:
 - a. college- en cursusgelden, alsmede tentamen- en examengelden;
 - b. kosten van studiemiddelen, niet zijnde apparatuur als bedoeld in het vijfde lid;
 - c. kosten van levensonderhoud.
 5. Studiefinanciering wordt op grond van de bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, gestelde eisen als lening verleend voor kosten in verband met de voor de opleiding noodzakelijke aanschaf van een computer of andere apparatuur en kosten in verband met een niet verplicht uitwisselingsprogramma.
 6. In afwijking van het bepaalde in het vierde lid wordt in geval van een gezamenlijk belastbaar inkomen op grond van de Landsverordening op de inkomensbelasting van de aanvrager en diens ouders in het kalenderjaar voorafgaande aan dat waarop de aangevraagde studiefinanciering moet ingaan, van:
 - a. meer dan NAF 100.000,-- doch minder dan NAF 250.000,--, de verhouding 20 procent als gift en 80 procent als lening;
 - b. NAF 250.000,-- of meer, de studiefinanciering 100 procent als lening verleend.
 7. Het gezamenlijke ouderlijke belastbaar inkomen wordt naar evenredigheid over het aantal studerende kinderen verdeeld.

Artikel 7

1. Voor het volgen van secundair beroeps, hoger of wetenschappelijk onderwijs buiten Sint Maarten, met uitzondering van Nederland, kan studiefinanciering worden aangevraagd voor alle kostensoorten in artikel 6.
2. Voor het volgen van secundair beroepsonderwijs op Sint Maarten kan studiefinanciering worden aangevraagd voor de in artikel 6, vierde lid onderdeel b, en vijfde lid genoemde kosten.
3. Voor het volgen van hoger of wetenschappelijk onderwijs op Sint Maarten, kan studiefinanciering worden aangevraagd voor de in artikel 6, derde lid, onderdelen a, e en f, vierde lid, onderdelen a, b en d, en vijfde lid genoemde kosten.
4. Voor het volgen van een opleiding in Nederland kan studiefinanciering worden aangevraagd voor de in artikel 6, derde lid, vierde lid, onderdelen

b tot en c, en vijfde lid genoemde kosten, tenzij de studiefinanciering is verleend op grond van artikel 4, vijfde lid.

Artikel 8

1. In afwijking van artikel 6, derde en vierde lid, worden aan degenen die na een Bacheloropleiding een Masteropleiding gaat volgen, de studiefinanciering als volledige lening verleend.
2. In afwijking van artikel 6, derde en vierde lid, wordt aan degene die ouder is dan 26 maar jonger dan 40 jaar, de studiefinanciering als volledige lening verleend.
3. In afwijking van artikel 6, derde en vierde lid, wordt aan degene van wie de studiefinanciering is verlengd, de studiefinanciering als volledige lening verleend.
4. Artikel 23, vierde lid, is niet van toepassing.
5. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot het eerste en tweede lid.

Artikel 9

1. De uitbetaling van de reis-, herinrichtings-, uitrustings-, en apparatuurskosten, genoemd in artikel 6, vindt eenmalig plaats.
2. De uitbetaling van de overige kostensoorten in artikel 6 vindt jaarlijks in twee termijnen plaats.
3. De hoogte van de studiefinanciering wordt bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, per kostensoort vastgesteld.
4. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels en voorschriften gesteld met betrekking tot de wijze en tijdstippen van uitbetaling.

Artikel 10

1. Een student die studiefinanciering ontvangt kan jaarlijks uiterlijk op 15 april een aanvraag indienen voor studiefinanciering voor het volgen van een of meer cursussen, die worden gegeven in de periode tussen twee studiejaar waarvan de deelname verplicht is of deze de nominale studieduur verkort.
2. De aanvrager dient een bewijs te overleggen dat de in het eerste lid bedoelde cursus verplicht is of deze de nominale studieduur verkort.
3. Studiefinanciering wordt in de verhouding 40 procent gift en 60 procent lening verleend onder toepassing van artikel 6, zesde en zevende lid.
4. De minister beslist op uiterlijk 31 mei bij beschikking over de aanvragen voor toekenning van studiefinanciering voor het volgen van cursussen. De beschikking wordt onmiddellijk ter kennis gebracht van de aanvrager.
5. Een beschikking tot afwijzing van een aanvraag voor studiefinanciering voor het volgen van een cursus bevat tevens de weigeringsgronden.
6. De hoogte van de studiefinanciering voor cursussen en het maximaal aantal te volgen cursussen wordt vastgesteld bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

7. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld met betrekking tot de aanvraagprocedure en de bij de aanvraag te overleggen bescheiden.

Hoofdstuk 4

Aanvraagprocedure

Artikel 11

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 10, wordt een aanvraag voor studiefinanciering uiterlijk op 15 januari van het kalenderjaar waarin de studie zal aanvangen ingediend door middel van een bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgesteld formulier.
2. Een aanvraag kan elektronisch worden ingediend. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden hierover nadere regels gesteld.
3. Onvolledige aanvragen worden, nadat de aanvrager in de gelegenheid is gesteld de aanvraag binnen een termijn van vier weken aan te vullen, niet in behandeling genomen. De aanvrager wordt hiervan op de hoogte gesteld.
4. Een door of namens de minister aangewezen persoon of instantie kan schriftelijk aanvullende informatie opvragen die voor de beoordeling van de aanvraag van studiefinanciering relevant is.
5. De aanvrager verstrekt deze informatie onverwijld.

Artikel 12

1. Bij de aanvraag wordt in ieder geval overgelegd:
 - a. een gedetailleerd uittreksel uit de basisadministratie dat op het moment van indiening van de aanvraag niet ouder is dan een maand, tevens inhoudende historische adresgegevens;
 - b. een kopie van het Nederlands paspoort, of een ander bewijs waaruit het Nederlanderschap blijkt;
 - c. aanslagbeschikkingen van de Inspecteur der Belastingen over de twee kalenderjaren voorafgaande aan het jaar waarin de studie zal aanvangen, of een inkomensverklaring van de Belastingdienst;
 - d. een door de aanvrager ondertekende verklaring, volgens welke een toe te kennen studiefinanciering en de daaraan verbonden voorschriften worden aanvaard;
 - e. het diploma met cijferlijst van de laatstgenoten opleiding of de studieresultaten van het lopende studie- of schooljaar indien aanvrager het diploma nog niet kan overleggen;
 - f. een verklaring van het opleidingsinstituut dat de aanvrager is toegelaten tot de opleiding met de datum waarop de opleiding start, en;
 - g. de uitslag van de beroepskeuzetest.
2. Indien op de aanvrager van toepassing is, dient in aanvulling op het eerste lid, tevens te worden overgelegd:
 - a. informatie of de aanvrager voornemens is toekenning van financiële steun voor het volgen van de studie ten laste van een andere bron aan te vragen of heeft aangevraagd of;

- b. informatie over eerder ontvangen financiële steun voor het volgen van een studie ten laste van het Land;
- c. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld met betrekking tot de bij de aanvraag te overleggen bescheiden.

Artikel 13

1. De minister beslist op uiterlijk 15 mei bij beschikking over de aanvraag voor toekenning van studiefinanciering. De minister kan deze termijn met maximaal een maand verlengen. Hij stelt de aanvrager van de verlenging in kennis.
2. Alvorens op de aanvraag te beslissen, verzoekt de minister de studiefinancieringscommissie om een met redenen omkleed schriftelijk advies over de toekenning en hoogte van studiefinanciering.
3. De studiefinancieringscommissie brengt binnen zes weken na ontvangst van het verzoek advies uit aan de minister.
4. Een beschikking tot afwijzing van een aanvraag voor studiefinanciering bevat tevens de weigeringsgronden.

Artikel 14

1. Studiefinanciering wordt verleend onder de voorwaarde dat uiterlijk op 31 augustus het diploma met cijferlijst dat toegang biedt tot de opleiding waarvoor studiefinanciering is verleend met een bewijs van toelating tot de opleiding wordt overgelegd en dat studenten die buiten Sint maarten gaan studeren uiterlijk op 25 juli een verklaring van deelname wordt overgelegd waaruit blijkt dat de namens de minister gegeven voorbereidingscursus is doorlopen.
2. Wordt niet aan de voorwaarden van het eerste lid voldaan dan is de verleningsbeschikking nietig.
3. De student wordt hierover schriftelijk geïnformeerd.

Hoofdstuk 5

Bezwaar adviescommissie

Artikel 15

1. Er is een bezwaar adviescommissie overeenkomstig artikel 70 van de Landsverordening administratieve rechtspraak.
2. De behandeling van bezwaarschriften ingediend tegen door of vanwege de minister bij of krachtens deze landsverordening genomen beschikkingen, alsmede de weigering te beschikken, waaronder begrepen het houden van een hoorzitting, wordt opgedragen aan de bezwaar adviescommissie.
3. Hoofdstuk 4 van de Landsverordening administratieve rechtspraak is van overeenkomstige toepassing.
4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen worden nadere regels worden gesteld met betrekking tot de behandeling van het bezwaar.

Artikel 16

1. De leden van de advies bezwaarcommissie worden overeenkomstig artikel 71 Landsverordening administratieve rechtspraak aangewezen door de minister.
2. De secretaris biedt administratieve ondersteuning aan de bezwaar adviescommissie en is geen lid van de commissie.
3. Het lidmaatschap van de bezwaar adviescommissie is, onvereenigbaar met een actieve functie in het onderwijs, daaronder mede begrepen bestuursfuncties en functies bij een overheidsorgaan dat op enigerlei wijze belast is met de uitvoering van deze landsverordening.
4. De minister kan een commissielid ontheffen van diens taken op eigen verzoek dan wel permanent of tijdelijk ontheffen van diens taken wegens ongeschiktheid, onbekwaamheid of op andere zwaarwegende gronden.
5. De leden van de bezwaar adviescommissie handelen zonder last of ruggenspraak.

Artikel 17

1. De bezwaar adviescommissie bestaat uit een voorzitter en minimaal twee en maximaal vier leden.
2. De bezwaar adviescommissie wijst uit haar midden een plaatsvervangend voorzitter.
3. De bezwaar adviescommissie wordt samengesteld uit:
 - a. een of meer leden met aantoonbare juridische kennis of ervaring op het gebied van het administratieve recht;
 - b. een of meer leden met aantoonbare kennis of ervaring op het gebied van onderwijs op secundair of tertiair niveau; en,
 - c. een of meer leden met aantoonbare financiële kennis of ervaring.
4. Bij ministeriële regeling worden profielschetsen vastgesteld.
5. De leden worden aangewezen voor een periode van vier jaar en kunnen eenmaal opnieuw worden aangewezen.
6. De leden van de bezwaar adviescommissie, ontvangen een bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen vergoeding.

Hoofdstuk 6

Studiefinancieringscommissie

Artikel 18

1. Er is een studiefinancieringscommissie.
2. De studiefinancieringscommissie adviseert de minister op basis van de voorschriften gegeven bij of krachtens deze landsverordening over de verlening en hoogte van studiefinanciering van nieuwe aanvragen, en over de procedure voor de behandeling van de aanvragen.
3. Indien de minister in zijn beschikking afwijkt van het advies van de studiefinancieringscommissie, stelt hij de studiefinancieringscommissie daarvan schriftelijk in kennis.
4. Indien een verdeeld advies, als bedoeld in artikel 22, vijfde lid, is uitgebracht, stelt de minister de studiefinancieringscommissie schriftelijk in kennis van zijn uiteindelijke beschikking.

Artikel 19

1. De leden van de studiefinancieringscommissie worden bij landsbesluit benoemd, geschorst en ontslagen.
2. Het lidmaatschap van de studiefinancieringscommissie is, onverminderd het bepaalde in het vierde lid, onverenigbaar met een actieve functie in het onderwijs, daaronder mede begrepen bestuursfuncties en functies bij een overheidsorgaan dat op enigerlei wijze belast is met de uitvoering van deze landsverordening.
3. De minister kan een commissielid ontslaan op diens eigen verzoek dan wel ontslaan of schorsen wegens ongeschiktheid, onbekwaamheid of op andere zwaarwegende gronden.
4. De voorzitter en plaatsvervangend voorzitter zijn een door of namens de minister aangewezen persoon. De voorzitter en plaatsvervangend voorzitter hebben een adviserende stem.

Artikel 20

1. De studiefinancieringscommissie bestaat, naast de voorzitter en plaatsvervangend voorzitter, uit minimaal drie en maximaal vijf leden en twee plaatsvervangende leden.
2. De minister wijst, gehoord de studiefinancieringscommissie, een ambtenaar aan als secretaris van deze commissie.
3. De studiefinancieringscommissie wordt samengesteld uit:
 - a. een of meerdere vertegenwoordigers met aantoonbare kennis of ervaring op het gebied van arbeidsmarktbeleid;
 - b. een lid met aantoonbare kennis of ervaring op het gebied van onderwijs op secundair of tertiair niveau;
 - c. een lid met aantoonbare financiële kennis of ervaring; en,
 - d. een lid met aantoonbare kennis of ervaring op het gebied van economie en toerisme.
4. Bij ministeriële regeling worden profielschetsen vastgesteld.
5. De leden worden benoemd voor een periode van vier jaar en kunnen eenmaal worden herbenoemd. De leden ontvangen geen vergoeding voor de werkzaamheden.
6. Een lid kan te allen tijde ontslag nemen.
7. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld over de samenstelling en werkwijze van de studiefinancieringscommissie.

Artikel 21

1. De voorzitter draagt zorg voor een goed verloop van de vergaderingen van de studiefinancieringscommissie.
2. Daaronder wordt in ieder geval begrepen:
 - a. het tijdig en periodiek beleggen van vergaderingen van de studiefinancieringscommissie;
 - b. het voorbereiden van de agenda;
 - c. het leiden van de vergaderingen; en,
 - d. het tijdig doorgeleiden van de adviezen van de studiefinancieringscommissie aan de minister.

3. De voorzitter kan als dit nodig is of wenselijk wordt geacht, namens de studiefinancieringscommissie, deskundigen vragen bij een vergadering aanwezig te zijn.
4. De voorzitter wordt bij de in het tweede lid genoemde werkzaamheden ondersteund door de secretaris.
5. Van iedere vergadering wordt een verslag gemaakt onder verantwoordelijkheid van de secretaris. Het verslag wordt vastgesteld door de studiefinancieringscommissie.
6. Jaarlijks brengt de voorzitter voor 1 april een schriftelijk samenvattend verslag uit van haar werkzaamheden in het voorafgaande jaar.

Artikel 22

1. De studiefinancieringscommissie vergadert zo dikwijls de voorzitter dit nodig oordeelt of als tenminste twee leden onder opgave van redenen dit aan de voorzitter vragen.
2. De studiefinancieringscommissie kan slechts beraadslagen en adviezen vaststellen wanneer meer dan de helft van het aantal zitting hebbende leden aanwezig is.
3. De studiefinancieringscommissie streeft naar consensus bij het uitbrengen van haar adviezen aan de minister.
4. Indien geen consensus bereikt kan worden, adviseert de studiefinancieringscommissie op basis van de meerderheid van het aantal uitgebrachte stemmen.
5. Staken de stemmen in geval van toepassing van het vierde lid, dan wordt een verdeeld advies uitgebracht, waarin de verschillende standpunten terug te vinden zijn.

Hoofdstuk 7

Verplichtingen tijdens de studie

Artikel 23

1. De student houdt een door of namens de minister aangewezen persoon of instantie schriftelijk op de hoogte van het adres en diens overige contactgegevens, waaronder wordt verstaan een telefoonnummer en een e-mailadres, waarop hij bereikbaar is.
2. De student legt elk jaar uiterlijk 31 december de tussentijdse studieresultaten van de afgelopen studieperiode over.
3. De student legt jaarlijks uiterlijk 15 juli de officiële studieresultaten over het lopende studiejaar over.
4. De student en de ouders van de student leggen jaarlijks uiterlijk 15 juli de aanslagbeschikking van de Inspecteur der Belastingen over het voorafgaande kalenderjaar of een inkomensverklaring van de Belastingdienst over.
5. De gegevens bedoeld in het eerste tot en met vierde lid worden verstrekt op een bij ministeriële regeling vastgestelde wijze.

Artikel 24

1. Indien de student buiten Sint Maarten een studie gaat volgen, wijst de minister zo mogelijk een persoon of instantie aan, die aldaar namens hem de studievorderingen van de student volgt en de student begeleiding verleent.
2. De minister bepaalt in overeenstemming met de persoon of instantie, bedoeld in het eerste lid, welke activiteiten deze in het kader van de in het eerste lid bedoelde studiebegeleiding zal verrichten.
3. De aangewezen persoon of instantie bericht de minister halfjaarlijks over de vorderingen van de student.
4. De student is verplicht gebruik te maken van de aangeboden begeleiding.

Hoofdstuk 8

Verstrekken van inlichtingen

Artikel 25

1. Ten behoeve van de uitvoering van deze landsverordening is een ieder verplicht aan een door of namens de minister aangewezen persoon of instantie schriftelijk opgevraagde inlichtingen over zichzelf te geven.
2. De inlichtingen worden verstrekt binnen de door de in het eerste lid bedoelde persoon of instantie te stellen redelijke termijn van maximaal vier weken.
3. Inlichtingen over zichzelf, voor zover zij kunnen leiden tot de toekenning van minder studiefinanciering of de verhoging van het maandelijks aflosbedrag aan studieschuld, worden steeds ongevraagd en schriftelijk verstrekt door de student onderscheidenlijk de debiteur onmiddellijk na het bekend worden van die gegevens.
4. De inlichtingen, bedoeld in dit artikel, worden verstrekt op een bij ministeriële regeling vastgestelde wijze.

Artikel 26

Organen met een publiekrechtelijke taak verstrekken kosteloos op een bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te geven wijze en binnen een gestelde termijn, inlichtingen aan de minister of aan een door of namens de minister aangewezen persoon of instantie, benodigd voor de uitvoering van deze landsverordening.

Hoofdstuk 9

Opschorten uitbetaling studiefinanciering

Artikel 27

1. Een door of namens de minister aangewezen persoon of instantie kan de uitbetaling van studiefinanciering opschorten zolang niet voldaan is aan de verplichtingen bedoeld in artikel 23, eerste, tweede en derde lid.
2. Voordat de uitbetaling van de studiefinanciering wordt opgeschort, wordt de student in de gelegenheid gesteld om het verzuim binnen een maand te herstellen.

3. Een door of namens de minister aangewezen persoon of instantie kan de uitbetaling van studiefinanciering op verzoek van de student, of indien de student niet bij machte is dit verzoek te doen door diens wettelijk vertegenwoordigers, eenmalig voor een periode van maximaal 12 maanden opschorten in bijzondere onvoorziene gevallen.
4. Een door of namens de minister aangewezen persoon of instantie zal de opschorting opheffen en de studiefinanciering uitbetalen met ingang van de eerste dag van de kalendermaand na die waarin de reden voor opschorting is komen te vervallen.

Hoofdstuk 10

Herziening

Artikel 28

1. De minister kan een beschikking herzien, al dan niet op aanvraag van de student of debiteur, waarbij:
 - a. de opleiding wordt gewijzigd;
 - b. de termijn van de verleende studiefinanciering wordt gewijzigd;
 - c. de hoogte van de gift wordt gewijzigd;
 - d. de hoogte van de lening wordt gewijzigd;
 - e. de hoogte van de ouderlijke bijdrage wordt gewijzigd, of;
 - f. de draagkracht van de debiteur wordt gewijzigd.
2. Herziening vindt alleen plaats op grond van het feit dat:
 - a. een beschikking genomen is waarvan de student of de debiteur wist of redelijkerwijs had kunnen weten dat deze onjuist was;
 - b. te veel of te weinig studiefinanciering is toegekend op grond van artikel 6, zesde of zevende lid;
 - c. de termijn waarvoor de studiefinanciering is verleend onjuist is vastgesteld;
 - d. het maandelijks af te betalen bedrag van de debiteur te hoog of te laag is vastgesteld op basis van de draagkrachtberekening; of,
 - e. andere, nader gebleken feiten of omstandigheden, die, waren zij eerder bekend geweest, tot een andere beschikking zouden hebben geleid.
3. Een afwijzende beschikking tot herziening bevat tevens de weigeringsgronden.
4. De minister besluit binnen 4 weken bij beschikking op een verzoek om herziening. Deze termijn kan eenmaal met redenen omkleed worden verlengd. De aanvrager wordt van de verlenging schriftelijk in kennis gesteld.
5. Een herziening, of aanvraag om herziening door de student of debiteur kan, behoudens in het geval van een draagkrachtberekening of misbruik, geschieden tot maximaal vijf jaar na afloop van het kalenderjaar waarin de aflofase is gestart.

Artikel 29

1. Indien een student voornemens is van opleiding te wisselen dient hij voorafgaand een aanvraagverzoek om herziening in.

2. De aanvraag om herziening van de studiefinanciering bij wisseling van opleiding wordt afgewezen indien de aangevraagde opleiding niet opleidt tot een beroep of functie waaraan in Sint Maarten behoefte bestaat of op korte en middellange termijn zal bestaan
3. Voordat de minister bij beschikking beslist op de aanvraag tot herziening, stelt de minister de student of de debiteur in de gelegenheid om binnen een termijn van vier weken zijn zienswijze naar voren te brengen.
4. Een afwijzende beschikking tot herziening bevat tevens de weigeringsgronden.

Artikel 30

1. Indien een herzieningsbeschikking of een beschikking op bezwaar, als bedoeld in artikel 28 daartoe aanleiding geeft, wordt het bedrag aan gift of lening dat teveel of te weinig is uitbetaald of te hoog of te laag is vastgesteld, door de student terugbetaald of met hem verrekend.
2. Het bedrag wordt vermeerderd met rente als bedoeld in artikel 35 vierde lid.

Hoofdstuk 11

Intrekking studiefinanciering

Artikel 31

1. De minister kan de studiefinanciering intrekken indien de studiefinanciering is verleend in strijd met het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde.
2. De minister kan de studiefinanciering intrekken indien de studieresultaten voor de studie, zoals vastgesteld door het opleidingsinstituut, tot twee maal toe onvoldoende zijn gebleken, en er een periode van 12 maanden is verstreken waarin de resultaten niet zijn verbeterd.
3. De minister kan de studiefinanciering intrekken indien de studieresultaten voor de studie, zoals vastgesteld door het opleidingsinstituut, niet zijn verstrekt overeenkomstig het bepaalde in artikel 23, en er nadien een periode van 6 maanden is verstreken.
4. Met uitzondering van artikel 27, derde lid, kan de minister de studiefinanciering intrekken indien een opschorting op grond van artikel 27 langer dan 12 maanden voortduurt.
5. Studiefinanciering wordt ingetrokken als de verleende studiefinanciering geheel of in overwegende mate voor andere doeleinden is gebruikt dan waarvoor zij is verstrekt.
6. Studiefinanciering wordt ingetrokken als de studiefinanciering is verleend op grond van door de student verstrekte onjuiste of onvolledige inlichtingen dan wel afgelegde valse of vervalste verklaringen.
7. De minister kan dit artikel buiten toepassing laten of daarvan afwijken voor zover toepassing ervan, gelet op het belang van de student, zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Artikel 32

1. De minister stelt de student onverwijld bij aangetekend schrijven op de hoogte van een beschikking tot intrekking van studiefinanciering.
2. Tezamen met de intrekkingbeschikking ontvangt de student de door de minister of een door of namens de minister aangewezen persoon of instantie vastgestelde afbetalingsregeling.
3. In geval van intrekking van de studiefinanciering op grond van artikel 29, vijfde en zesde lid, wordt de gift gelijktijdig omgezet in een lening en vangt de aflofase direct aan.

Hoofdstuk 12

Verplichte terugbetaling en inning studieschuld

Artikel 33

1. Het recht op studiefinanciering vervalt van rechtswege nadat de student met goed gevolg zijn opleiding heeft afgerond.
2. De student zendt uiterlijk drie maanden na afronding van de studie een gewaarmerkt bewijs dat de opleiding met goed gevolg is afgerond aan een door of namens de minister aangewezen persoon of instantie.
3. Het recht op studiefinanciering vervalt van rechtswege op het moment dat de duur van de verleende studiefinanciering eindigt.
4. Het recht op studiefinanciering vervalt van rechtswege bij stopzetting van de studie. De student is verplicht de minister of een door of namens de minister aangewezen persoon of instantie hiervan in kennis te stellen.

Artikel 34

1. Ontvangst van een lening of de omzetting van een gift in een lening verplicht een student die de lening heeft ontvangen tot terugbetaling van de lening met rente gedurende de aflofase in maandelijkse termijnen.
2. Rente en aflossing van de maandelijkse termijn moeten op de laatste dag van de maand zijn betaald.
3. De aflofase vangt aan op 1 januari van het derde jaar volgend op het jaar waarin de student is opgehouden studiefinanciering te genieten.
4. Overeenkomstig de Invorderingsverordening worden door of vanwege de Ontvanger de te betalen maandelijkse bedragen geïnd.
5. Indien de debiteur 90 dagen nadat de in het tweede lid bepaalde termijn is vervallen, niet heeft betaald, is de debiteur in verzuim en is vanaf die datum wettelijke rente verschuldigd, bedoeld in artikel 120 van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek.
6. Bij gebreke van betaling bedoeld in het vijfde lid, wordt het bedrag ingevorderd, vermeerderd met de wettelijke rente en kosten van de invordering, met toepassing van de voorschriften in de Landsverordening houdende de regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangschriften alsmede van de rechtspleging inzake van belastingen, bijdragen en vergoedingen.
7. De restschuld na afloop van de maximale aflofase, als bedoeld in artikel 36, tweede lid, vervalt tenzij blijkt dat de debiteur geheel of gedeeltelijk in gebreke is gebleven de lening met rente terug te betalen.
8. De restschuld die resteert bij het overlijden van de debiteur vervalt.

Artikel 35

1. De student ontvangt uiterlijk binnen drie maanden nadat het recht op studiefinanciering op grond van artikel 33 is geëindigd de door de minister of een door of namens de minister aangewezen persoon of instantie vastgestelde afbetalingsregeling.
2. In de afbetalingsregeling wordt het gedeelte van de studiefinanciering dat is verleend als gift kwijtgescholden.
3. De debiteur kan, in afwijking van artikel 34, de totale studieschuld versneld terugbetalen of maandelijks een hoger bedrag aflossen dan het maandelijkse bedrag in de afbetalingsregeling.
4. Het rentepercentage wordt berekend over de totale studieschuld en wordt bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgesteld met een maximum van 5%.

Artikel 36

1. De hoogte van de maandelijkse termijnen van de afbetalingsregeling wordt op basis van het aantal maanden van de aflofase onderscheidenlijk het nog resterende aantal maanden van de aflofase tot gelijke bedragen vastgesteld.
2. De aflofase heeft een maximale duur van 20 jaar.
3. De hoogte van de maandelijkse termijnen wordt op basis van het aantal maanden van de aflofase onderscheidenlijk het nog resterende aantal maanden van de aflofase tot gelijke bedragen vastgesteld voorafgaand aan:
 - a. het eerste jaar van de aflofase;
 - b. het vierde jaar van de aflofase; en
 - c. ieder vijfde jaar na het vierde jaar van de aflofase.
4. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld over het tweede lid en over de vaststelling en betaling van de terugbetalingstermijnen. Hierbij kan tevens worden bepaald dat betaling geschiedt door middel van een daartoe verleende doorlopende machtiging om het verschuldigde bedrag maandelijks te doen afschrijven van een bankrekening.

Artikel 37

1. Indien de debiteur niet in staat is de vastgestelde maandelijkse termijnen te voldoen, kan hij gedurende de aflofase een aanvraag indienen om de hoogte van de studieschuld te laten herzien door vaststelling van zijn draagkracht op grond van artikel 28.
2. De draagkracht van de debiteur wordt berekend op basis van het gemiddelde belastbare jaarinkomen over twee kalenderjaren voorafgaand aan het jaar waarin de draagkrachtvaststelling wordt aangevraagd, verminderd met de draagkrachtvrije voet.
3. Bij de aanvraag worden de aanslagbeschikkingen van de Inspecteur der Belastingen, of een inkomensverklaring van de Belastingdienst over de twee kalenderjaren bedoeld in het tweede lid overgelegd.
4. De draagkracht van de debiteur voor de terugbetaling van de lening is 12% het belastbaar inkomen, zoals is vastgesteld op basis van het tweede lid, boven de draagkrachtvrije voet, gedeeld door 12 maanden.

5. Indien het bedrag van de draagkracht lager is dan het bedrag van de vastgestelde maandelijkse termijn, betaalt de debiteur, in afwijking van het bepaalde in artikel 36, het bedrag van zijn draagkracht.

Artikel 38

1. De student die na voltooiing van zijn studie binnen twee jaren naar Sint Maarten terugkeert of daar na afronding van de studie blijft en die vervolgens gedurende minimaal drie jaren aaneengesloten als ingezetene werkzaam is bij een in Sint Maarten gevestigde werkgever of zich vestigt als zelfstandige, heeft recht op gedeeltelijke omzetting van de lening van in een gift.
2. Een vijfde deel van de lening wordt, in geval van toepassing van het eerste lid, omgezet in een gift en wordt kwijtgescholden.
3. De omzetting, als bedoeld in het eerste lid, gebeurt op aanvraag van de debiteur. Artikel 28 is van overeenkomstige toepassing.
4. Indien een student na voltooiing van zijn studie niet binnen de in het eerste lid gestelde termijn naar Sint Maarten terugkeert en de verschuldigde maandelijkse termijnen niet afbetaalt, wordt de gift omgezet in een lening.

Hoofdstuk 13

Bepaling strafbare feiten

Artikel 39

1. Hij die ter verkrijging van studiefinanciering opzettelijk onjuiste of onvolledige inlichtingen verstrekt of valse of vervalste verklaringen aflegt of heeft afgelegd, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of een geldboete van de derde categorie.
2. De in het eerste lid strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Hoofdstuk 14

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 40

1. Deze landsverordening wordt vijf jaar na de datum van inwerkingtreding geëvalueerd ten aanzien van de doeltreffendheid en effecten in de praktijk van het proces en de uitvoering van de toekenning, intrekking en inning van studiefinanciering.
2. De minister zendt hiervan binnen zes maanden een verslag aan de Staten.

Artikel 41

1. Deze landsverordening heeft geen betrekking op de studiefinanciering die voor de inwerkingtreding van deze landsverordening is verleend.

2. Een lening voor studiefinanciering die is verstrekt onder de werking van de bij of krachtens de Landsstudietoelagenregeling, wordt beheerst door de bepalingen van die landsverordening.

Artikel 42

Deze landsverordening treedt in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip.

Artikel 43

Deze landsverordening wordt aangehaald als: Landsverordening studiefinanciering.

Deze landsverordening wordt met de memorie van toelichting in het Afkondigingsblad geplaatst.

Gegeven te Philipsburg, de *vierde* maart 2019
De Gouverneur van Sint Maarten

De *vijfde* maart 2019
De Minister van Onderwijs,
Cultuur, Jeugd en Sport

Uitgegeven de *zesde* maart 2019
De Minister van Algemene Zaken
Namens deze,
Hoofd Afdeling Juridische Zaken & Wetgeving

MEMORIE VAN TOELICHTING

1.1 Aanleiding

Sint Maarten verleent al lange tijd studiefinanciering voor het volgen van studies in het secundair beroepsonderwijs respectievelijk het hoger en wetenschappelijk onderwijs.

Het vigerende stelsel dateert oorspronkelijk uit 1961 door de inwerkingtreding van de Landsstudietoelagenregeling (Pb 1961, nr. 78). In 1982 trad daaropvolgend het Uitvoeringsbesluit in werking (Pb 1982, nr. 176). Beide regelingen zijn sindsdien niet aangepast. Daartoe zijn wel pogingen ondernomen, evenwel zonder resultaat.

De wens om te komen tot gewijzigde regelgeving over studiefinanciering is niet nieuw. De noodzaak van het tot stand brengen hiervan is sinds 1994 onderkend. Op 21 september 1994 werd de algemene maatregel van rijksbestuur, houdende enkele tijdelijke voorzieningen in het bestuur van het eilandgebied Sint Maarten van de Nederlandse Antillen (hierna: de Amvrb), vastgesteld (Staatsblad 701, Pb 108 en AB 18). Artikel 6 van de Amvrb voorzorg in de vaststelling van een stappenplan. Het stappenplan is op 17 november 1994 tot stand gekomen en vermeldde uitdrukkelijk het voornemen tot het vaststellen van een regeling voor de toekenning van studiefinanciering.

In het kader van de intrekking van de Amvrb is op 23 februari 1996 tussen Nederland, de Nederlandse Antillen en het eilandgebied Sint Maarten een bestuursakkoord gesloten. Daarin werd afgesproken het stappenplan te actualiseren. Het geactualiseerde stappenplan werd in oktober 1996 vastgesteld en regelde onder andere het tot stand brengen van een nieuwe regeling.

Het nieuwe stelsel zou bestaan uit twee regelingen:

- 1) de Eilandsverordening inzake de verlening van studiefinanciering (Eilandsverordening studiefinanciering) van 22 februari 1995, en;
- 2) het Eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, van 21 augustus 1997 ter uitvoering van artikel 6, vierde lid, van de Eilandsverordening studiefinanciering Sint Maarten (Uitvoeringsbesluit studiefinanciering), AB 1997, nr. 36.

Echter, noch de Eilandsverordening, noch het Uitvoeringsbesluit studiefinanciering zijn in werking getreden.

1.1 Noodzaak Landsverordening Studiefinanciering

Doordat voormelde ontwerpregelingen niet in werking waren getreden, ontstond onduidelijkheid over de vraag of het Eilandgebied en daarna het land Sint Maarten de bevoegdheid had c.q. heeft om geldleningen bij wijze van studieleningen te verstrekken en te innen.

Het Gerecht in eerste aanleg heeft in een uitspraak van 16 november 2015 bepaald dat leningen als renteloos voorschot worden verstrekt en als zodanig kunnen worden geïnd op basis van de Landsstudietoelagenregeling uit 1961. De Landsstudietoelagenregeling bood en biedt nog steeds de grondslag voor het verstrekken van studiefinanciering.

Daarbij overwoog de rechter tevens dat het huidige beleid is gestoeld op de Eilandsverordening 1995 en het Uitvoeringsbesluit 2000.

De Landsstudietoelagenregeling 1961 was echter primair bedoeld om studenten in de gelegenheid te stellen op Curaçao of ergens anders op de Nederlandse Antillen rechten te studeren; danwel om een lerarenopleiding of een technische opleiding te volgen op Curaçao. De Uitvoeringsregeling Landsstudietoelagenregeling 1982 stelt de ouderlijke bijdrage als onderdeel van de studietoelage verplicht voor ouders van alle studenten.

De hoogte van de studietoelage was in de regeling uit 1961 afhankelijk gesteld van de hoogte van de ouderlijke bijdrage. Dit uitgangspunt is losgelaten sinds 1995 omdat dit niet uitvoerbaar bleek, temeer omdat de regeling niet verplicht kan worden gesteld aan ouders van meerderjarige studenten. Daarnaast zijn studenten andere studies in andere landen gaan volgen, daarin voorziet de Landsstudietoelagenregeling in beginsel niet. Sindsdien is daarom nieuw beleid ontwikkeld. De Landsstudietoelagenregeling is vanaf toen in onbruik geraakt.

De ontwerp Eilandsverordening studiefinanciering en het ontwerp Uitvoeringsbesluit studiefinanciering uit 1997 zijn de basis gaan vormen voor het uitvoeringsbeleid bij de toekenning en inning van studiefinanciering, maar deze zijn nooit in werking getreden.

Er is derhalve een discrepantie ontstaan tussen de vigerende regelgeving en het uitvoeringsbeleid. Het Gerecht in eerste aanleg heeft ook hierop gewezen in voornoemde uitspraak van 16 november 2015.

Deze toestand stuit op onduidelijkheid voor de uitvoering, juridische bezwaren, heeft financiële consequenties voor het Land voor wat betreft de mogelijkheden tot inning en behoeft daarom een ingrijpende wijziging. Met de voorliggende ontwerplandsverordening wordt deze situatie opgeheven.

Aangezien het uitvoeringsbeleid is geënt op de ontwerp- Eilandsverordening uit 1995, bouwt het voorliggende voorstel daarop voort. Omdat de ontwerp- Eilandsverordening dateert van 20 jaar geleden, bevat het onderhavige ontwerp wetstechnische aanpassingen, die aansluiten bij de huidige staatkundige situatie.

1.3 Doel van het voorstel

Studiefinanciering is een belangrijk instrument om te zorgen dat de inwoners van Sint Maarten, in het bijzonder de jongeren, worden opgeleid tot (hoogwaardige) gekwalificeerde werknemers die kritieke vacatures op de arbeidsmarkt kunnen invullen.

Het doel van de voorliggende ontwerp-landsverordening is om mogelijkheden te creëren zodat gekwalificeerde studenten uit Sint Maarten de kans krijgen om secundair beroeps-, hoger- en wetenschappelijk onderwijs op verschillende gebieden, in verschillende landen (zowel in de regio als daarbuiten) en aan verschillende onderwijsinstututen kunnen volgen. Hierdoor kan op lange termijn deskundigheidsbevordering plaatsvinden en wordt human capital ontwikkeld voor de sociaaleconomische ontwikkeling van het Land. Met het ontwikkelen en bevorderen van deskundigheid worden kansen vergroot en geschapen voor

hen die hun studie succesvol hebben afgerond om sleutelposities in te nemen binnen de overheid, het bedrijfsleven, of zelf hun eigen bedrijf te beginnen.

Ten behoeve van de opbouw van Sint Maarten kiest de regering ervoor studiefinanciering te relateren aan de arbeidsmarkt. Studiefinanciering staat ten doel van de arbeidsmarkt om zo de benodigde gekwalificeerde werknemers af te kunnen leveren die het Land nodig heeft. Daarnaast wenst de regering zorgvuldig met de uitgaven van het Land om te gaan. De regering kiest ervoor enerzijds een restrictief beleid te hanteren voor wat betreft de toekenning van studiefinanciering. Studiefinanciering wordt alleen verleend voor studies waaraan tekorten bestaan, of gaan bestaan, op de arbeidsmarkt. Anderzijds wenst de regering stimuleringsmaatregelen toe te passen om Sint Maarten aantrekkelijk te maken voor afgestudeerde studenten, bijvoorbeeld door een gedeeltelijke kwijtschelding van studieschulden. Tot slot voert de regering beleid om brain drain tegen te gaan door bijvoorbeeld lokale opleidingsinstituten voor te laten gaan bij de toekenning van studiefinanciering op andere opleidingsinstituten.

Deze combinatie van restrictief beleid gecombineerd met stimuleringsmaatregelen en het beleid om 'brain drain' tegen te gaan is niet nieuw en dateert uit de jaren 90 van de vorige eeuw. Sint Maarten heeft nog altijd te maken met een situatie dat talent wegvloeit uit de maatschappij, om elders een opleiding te volgen. De regering kiest er vanwege 'brain drain' voor om niet voor iedere studie studiefinanciering te verlenen, mede vanwege de hoge kosten voor het land.

Daarnaast is het van blijvend belang te sturen op het aantrekken van studenten na hun studie en het stimuleren dat studenten op Sint Maarten een vervolgstudie volgen. Het 'Brain-Gain' programma, waarin Sint Maartens talent wordt gestimuleerd om terug te keren naar Sint Maarten, en het beleid met betrekking tot studeren in de regio beginnen langzaam hun vruchten af te werpen. Meer studenten studeren thans in de regio en houden daardoor een grotere binding met Sint Maarten, zodat de kans dat zij terugkeren na hun studie en alhier een bijdrage zullen leveren aan de economie en maatschappij groter is. Echter, het fenomeen 'brain drain' is nog altijd een realiteit. De noodzaak om de centrale plaats van de arbeidsmarkt als doel te blijven stellen van het beleid, in plaats van een nieuw en breder doel in het ontwerp vast te leggen, wordt, vanwege 'brain drain', gehandhaafd.

Het uitgangspunt om de arbeidsmarkt als centraal doel te blijven stellen wordt in de voorliggende ontwerp-landsverordening geformaliseerd. Het algemene belang van de economie van Sint Maarten en de verdere opbouw van het Land door kansen te creëren voor haar bevolking staat daarbij voorop.

2. Het voorstel op hoofdlijnen

2.1 Studiefinanciering en de Landsbegroting

De regering is zich bewust van de hoge kosten voor Sint Maarten voor studiefinanciering. De kosten zijn in de afgelopen drie jaar niet toegenomen. Jaarlijks wordt iets meer dan negenenhalf miljoen NAf gereserveerd voor studiefinanciering. Op de goedgekeurde en aangenomen begroting uit 2014 is daarvoor NAf 9.777.690,- uitgetrokken, dat wil zeggen ongeveer NAf 250,- per jaar per inwoner; in 2015 was NAf 8.779.580 (de begroting van het Land is

niet goedgekeurd in 2015), gebudgetteerd; en in 2016 NAF 9.731.874 (in de goedgekeurde en aangenomen begroting).

De regering wil zorgvuldig omgaan met de publieke middelen. Als gevolg van de nieuwe status van Sint Maarten zijn de overheidstaken en overheidsuitgaven sterk toegenomen, terwijl de toename van de inkomsten is achtergebleven.

Omdat de middelen van het Land beperkt zijn moeten keuzes gemaakt worden. De regering kiest ervoor de toekenning van studiefinanciering te koppelen aan de opbouw van de economie van het Land, zodat studiefinanciering in de regel alleen wordt toegekend aan studenten die een studie kiezen waaraan op korte en middellange termijn behoefte bestaat op de arbeidsmarkt van Sint Maarten. Daarbij past voorts het criterium dat aanvragers die de beste kans maken om succesvol te zijn in hun studie, voorgaan op de rest.

Om de schaarse middelen te kunnen verdelen, bevat het onderhavig ontwerp het uitgangspunt dat de hoogte van de totale uitgaven aan studiefinanciering jaarlijks wordt gekoppeld aan het beschikbare budget op de begroting van het Ministerie van Onderwijs, Cultuur, Jeugd en Sport (hierna: het ministerie). Op deze wijze wordt het risico van budgetoverschrijding van de begroting van het ministerie zo veel als mogelijk voorkomen. Dit is van belang, gelet op de schaarse middelen van het Land en is in overeenstemming met artikel 100, tweede lid, Staatsregeling.

Dit uitgangspunt is nieuw in vergelijking met de Landsstudietoelagenregeling 1961 en de ontwerp Eilandsverordening 1995.

Om de continuïteit van studies niet in gevaar te brengen, wordt studiefinanciering altijd eerst toegekend aan studenten met lopende studies, mits studenten voldoen aan de verplichtingen in onderhavig ontwerp. Continuïteit is gewaarborgd als studenten hun studieresultaten overleggen. Het resterende bedrag op de begroting wordt aan de hand van de criteria in deze ontwerp-landsverordening toegekend aan nieuwe aanvragers. Op basis van onderzoek over de verhouding tussen de lopende studiefinancieringen en nieuwe aanvragen over de afgelopen drie jaar blijkt dat maximaal 74% van het beschikbare budget gereserveerd moest worden voor lopende verplichtingen. Dit percentage is stabiel, en soms zelfs lager. In 2014 was dit percentage 74%, in 2015 65% en in 2016 was dit percentage 73%. De regering kiest er niet voor om een vast percentage dat gereserveerd wordt voor nieuwe studiefinancieringsaanvragen vast te leggen in het ontwerp. Dit zou het wettelijke systeem te inflexibel maken. Daarbij komt dat door de regel het risico dat het budget wordt overschreden reëel is. Indien bijvoorbeeld 25% op de begroting gereserveerd moet worden voor nieuwe studiefinancieringsaanvragen en de lopende verplichtingen een hoger percentage bedraagt dan 75%, bijvoorbeeld 78%, betekent dit een automatische budgetoverschrijding van 3%. De regering acht dit onwenselijk. In de meerjarige budget plannings wordt rekening gehouden met deze percentages. Jaarlijks wordt ongeveer 75% gebudgetteerd voor lopende verplichtingen, daarbovenop wordt een percentage gereserveerd voor nieuwe aanvragen om tot het totale studiefinancieringsbudget te komen. Indien en voor zover deze percentages vast zouden liggen in het ontwerp, heeft dit tevens het neveneffect dat studenten die zich niet kwalificeren desondanks mogelijk aanspraak denken te maken op financiële middelen. Op grond van

het ontwerp vloeit thans een eventueel overschot aan niet besteedde overheidsmiddelen terug naar de algemene kas.

Jaarlijks wordt, om de rechtszekerheid van de studenten te waarborgen het aantal nieuwe aanvragen dat toegekend zal worden op grond van de begroting vooraf bekend gemaakt.

Als de begroting voor het aantal nieuwe aanvragen niet toereikend is, voorziet de regeling in een verdelingsmechanisme. In dat geval gaan de aanvragers met de beste studieresultaten voor op de rest. Van deze regeling hoeft geen gebruik te worden gemaakt als het budget toereikend is. In de praktijk blijkt dat de begroting inderdaad bij uitzondering soms ontoereikend is om aan alle studenten die zich in beginsel kwalificeren voor studiefinanciering toe te kennen. Dat was bijvoorbeeld in 2014 het geval. Gelet op dalende instroomcijfers aan aanvragen (minder nieuwe aanvragen) en hogere doorstroom en afstudeercijfers (een hoger percentage studenten studeert jaarlijks af) ligt het niet in de rede dat een dergelijke situatie zich veelvuldig zal voordoen. In 2016 studeerde 10% meer studenten af dan in 2014 en 2015. Mede gelet hierop kiest de regering er thans niet voor de percentages wettelijk vast te leggen. Dit punt zal in de evaluatie aparte aandacht behoeven.

De regering wenst een transparante procedure op te nemen in het onderhavige ontwerp met een verdelingssysteem dat recht doet aan het uitgangspunt dat de beroepsbevolking zich zoveel mogelijk moet kunnen ontwikkelen in aansluiting op de behoeftes van de arbeidsmarkt. Daarnaast kan er, als uitzondering op deze hoofdregel, studiefinanciering worden verleend voor de talentenbeurzen, dat wil zeggen academische beurzen en beurzen voor talenten op het gebied van sport, kunst en muziek.

De hoofdregel is, als er geselecteerd moet worden omdat het budget ontoereikend is, dat de aanvragers per opleidingssoort met de beste studieresultaten bij de selectie voorgaan op studenten met lagere studieresultaten. Op deze wijze wordt iedereen gelijk behandeld op basis van een eenduidig criterium.

In de afgelopen jaren is het aantal aanvragen relatief stabiel gebleven evenals het aantal verleende studiefinanciering. Ook de verdeling over de verschillende opleidingssoorten, namelijk secundair- en hoger beroepsonderwijs of wetenschappelijk onderwijs, waarvoor studiefinanciering wordt verleend is stabiel. Tussen de 15% en 20% van de aanvragers is op middelbaar beroepsonderwijs, tussen de 75% en 80% van de aanvragers is op HBO niveau (bachelor) en 10% van de aanvragers is op WO niveau (master). Periodiek zal onderzocht moeten worden of deze verdeling feitelijk in verhouding staat tot de behoeftes op de arbeidsmarkt.

De regering streeft er voorts naar de inning van de studieschulden te formaliseren opdat uitstaande schulden makkelijker geïnd kunnen worden dan thans het geval is.

Het onderhavige ontwerp bevat daarom een grondslag voor (verplichte) inning van de verleende studiefinanciering. Als de overheid van Sint Maarten op meer systematische wijze studieschulden kan gaan innen, kan de overheid op termijn, indien dit in het belang is van de ontwikkeling van de arbeidsmarkt en de wetenschappelijke en professionele vorming van de (toekomstige)

studenten, het budget verhogen zodat aan alle aanvragers die zich in beginsel kwalificeren studiefinanciering kan worden verleend.

2.2 De hoogte van de studiefinanciering

Om de overheidsuitgaven te beperken is bepaald dat *niet alle studenten voor alle kosten ongelimiteerd* een vergoeding krijgen. Alleen de in het ontwerp vastgestelde kostensoorten worden vergoed. Andere kosten, die niet zijn opgenomen in de Landsverordening, worden niet vergoed. Daarop is geen uitzondering mogelijk.

Het systeem van de Eilandsverordening 1995 dat de studiefinanciering uit twee gedeelten bestaat, blijft gehandhaafd:

- 1) één gedeelte bestaat uit een gift. Het gedeelte gift wordt kwijtgescholden en hoeft door de student niet te worden terugbetaald na afronding van de studie, en;
- 2) één gedeelte bestaat uit een lening, het gedeelte lening moet wel worden terugbetaald als studieschuld.

Evenals in de Eilandsverordening 1995, maakt het ontwerp een onderscheid tussen eenmalige kostenvergoedingen en periodieke uitkeringen. De kostensoorten uit de Eilandsverordening 1995 zijn nagenoeg ongewijzigd gebleven. Een aantal kosten in de Eilandsverordening 1995 zijn geschrapt. De kosten uit de Eilandsverordening 1995 die als volledige gift werden vergoed voor medische keuringen (van alle aanvragers) en het houden van toezicht op de student (eveneens alle studenten), komen te vervallen. Daarvoor is in de plaats gekomen dat studenten reiskosten vergoed krijgen bij ernstige familieomstandigheden tot en met de tweede graad, en een gemaximeerd bedrag aan reiskosten voor familiebezoek ontvangen, mits de student voldoende studieresultaten heeft behaald. Dit wordt nader uitgewerkt bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen. Daarnaast is het beleid ten aanzien van de herinrichtingskosten aangescherpt en zijn de regels met betrekking tot kosten van uitwisselingsprogramma's verduidelijkt.

Periodieke en eenmalige kostenvergoedingen

De periodieke kostensoorten zijn: ziektekosten, college en boekengelden, studiemiddelen, en kosten voor levensonderhoud. Omdat de hoogte van deze periodieke kosten zo veel als mogelijk is beperkt, zijn er extra kosten waarvoor studenten tijdens de studie in aanmerking kan komen. Daarbij gaat het om een aantal limitatief opgesomde specifieke gevallen. Daarbuiten kan de student geen aanvragen indienen voor mogelijk andere extra kosten.

Eenmalige kosten zijn:

- een vast bedrag voor apparatuur die nodig is voor de studie (te denken valt aan een computer);
- bepaalde extra reiskosten in verband met verplichte buitenlandse stages;
- reiskosten bij calamiteiten en goede studieresultaten;
- kosten in verband met (verplichte) uitwisselingsprogramma's;
- uitrustingskosten (dit zijn opstartkosten bijvoorbeeld voor het betalen van borg voor huur);

De reiskosten worden nader uitgewerkt bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen. Daarin wordt uitgewerkt dat studenten bij ernstige familieomstandigheden in de eerste of tweede graad reiskosten vergoed krijgen. Studenten die studies volgen en van wie de studieresultaten voldoende zijn, krijgen na twee jaar een eenmalig gemaximeerd bedrag voor familiebezoek.

De regels over kostenvergoeding voor verplichte buitenlandse stages en uitwisselingsprogramma's worden tevens uitgewerkt in een landsbesluit, houdende algemene maatregelen. Daarbij gaat het om kosten die niet door het opleidingsinstituut worden vergoed. De eis is dat het moet gaan om verplichte stages en uitwisselingsprogramma's. Echter, veelal zijn uitwisselingsprogramma's geen verplicht onderdeel van de studie maar wordt studenten de kans geboden om vrijwillig hieraan deel te nemen. In dat geval is de regering van mening dat studenten deze kans niet moet worden ontnomen door het ontbreken van toereikende financiële middelen. Voor deze kosten kan in dat geval deels een lening worden aangevraagd. Aangezien dit echter een vrijwillige keuze is van de studenten geen verplicht onderdeel is van de studie, acht de regering het redelijk dat deze kosten als volledige lening worden vergoed.

Enmalige kosten als stimuleringsmaatregel

In de Eilandsverordening 1995 was voorzien in een vergoeding als gift van hervestigingskosten. Dit beleid is gehandhaafd, en wordt aangescherpt. Alleen studenten die een diploma hebben behaald en terugkeren naar Sint Maarten kunnen hierop aanspraak maken. Deze maatregel is samen met de vergoeding van de reiskosten na afloop van de studie een stimuleringsmaatregel om studenten zo veel als mogelijk na afronding van hun studie naar Sint Maarten te trekken.

Hoogte van de kostenvergoeding

De hoogte van de kosten voor de studie wordt vastgesteld aan de hand van de hoogte van de studiekosten op basis van een onderzoek per land naar de navolgende kosten:

- hoogte van de college, examen en boekengelden;
- geschatte levensonderhoudskosten;

Reiskosten naar de plaats van de studie worden vergoed op basis van het Dienstreizenbeleid van de overheid. De regering acht het van belang dat studenten tegen ziektekosten verzekerd zijn op grond van vigerende wetgeving, zodat het Land of de ouders niet bij calamiteiten voor onverwacht hoge medische kosten komen te staan. Indien het land van de studie zelf voorschrijft dat wettelijk een ziektekostenverzekering verplicht is, ontvangen de studenten hiervoor een vergoeding.

De studiefinanciering is toereikend om te studeren aan opleidingsinstututen waarmee Sint Maarten een samenwerkingsovereenkomst heeft afgesloten. In andere gevallen is een ouderlijke bijdrage van ongeveer 25-50% vereist, afhankelijk van de plaats van de studie en de hoogte van het levensonderhoud.

Bijvoorbeeld in het geval van een studie in de Verenigde Staten wordt voor een studiejaar van 10 maanden \$15.000 vergoed per jaar. Een studiejaar bestaat in de Verenigde Staten uit 2 semesters van 5 maanden. Dat is \$7.500 per semester. College en boekengelden zijn ongeveer \$3.500 per semester. De

student houdt dan \$3.500 over aan leefgeld, dat is \$700 per maand voor 5 maanden in het semester. Als een student gaat studeren aan een opleidingsinstituut waarmee het Land geen samenwerkingsovereenkomst heeft afgesloten worden dezelfde bedragen aangehouden. Ouders dienen in dat geval garant te staan voor mogelijke extra kosten. Op deze wijze is in ieder geval gegarandeerd dat studenten die zich kwalificeren waarvan de ouders geen bijdrage kunnen betalen, een volledige studie kunnen volgen aan instituten waarmee een samenwerkingsovereenkomst is gesloten. Studenten die medicijnen gaan studeren ontvangen een hoger bedrag aan studiefinanciering omdat de kosten van deze studies aanzienlijk hoger zijn.

De bedragen en de hoogte van de studiefinanciering worden in een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgesteld en gemaximeerd. Hierdoor kan de studieschuld voor de student nooit hoger oplopen dan het gemaximeerde bedrag. Het onderhavige ontwerp biedt geen ruimte om bijvoorbeeld extra te lenen in aanvulling op de studiefinanciering.

A. bedragen die jaarlijks periodiek voor de kosten van de studie worden toegekend: waaronder voor collegegeld, studiemiddelen, levensonderhoud.¹

<i>In Sint Maarten</i>	<i>Buiten Sint Maarten in regio</i>	<i>Buiten Sint Maarten niet in regio</i>
<i><u>Gift en lening</u></i>	<i><u>Gift en lening</u></i>	<i><u>Gift en lening</u></i>
<i>USM NAf 13.500,-</i>	<i>Aruba, Jamaica, Dominicaanse Republiek en overige Caribische eilanden maximaal NAf 13.500,-</i>	<i>Nederland en België eerstejaars studenten €3.200,- In tweede en navolgende jaren €600,-</i>
	<i>Curaçao NAf 15.500,- St. Thomas, Puerto Rico \$14.000, Trinidad Tobago, Barbados \$7.500</i>	
	<i>VS, Canada \$15.000,-</i>	<i>Verenigd Koninkrijk \$15.000,-</i>
	<i>VS en Canada geneeskunde of farmacie \$25.000,-</i>	

¹ Peildatum 1 januari 2016.

B. Bedragen die eenmalig worden toegekend:²

Kostensoort	Buiten Sint Maarten	Nederland
Noodzakelijke apparatuur (o.a. computer) <i>eenmalig</i>	Maximaal \$800,- <u>Lening</u>	Maximaal \$800,- <u>Lening</u>
Kosten <u>niet</u> <u>verplichte</u> uitwisselings-programma's <i>eenmalig</i>	<u>Lening + gift (60/40)</u>	<u>Lening + gift (60/40)</u>
Kosten cursussen die studieduur verkorten (art. 10)	<u>Lening + gift (60/40)</u> Maximaal Naf 13.500,- tijdens looptijd van hele studieduur	<u>Lening + gift (60/40)</u>
Kosten <u>verplichte</u> uitwisselings-programma's <i>eenmalig</i>	<u>Gift</u>	<u>Gift</u>
Uitrustingskosten <i>eenmalig</i>	Maximaal Naf 700,- <u>Gift</u>	Maximaal Naf 700,- <u>Gift</u>
Herinrichtingskosten <i>eenmalig en alleen bij terugkeer naar Sint Maarten met diploma</i>	Maximaal Naf 2.000,- <u>Gift</u>	Maximaal Naf 2.000,- <u>Gift</u>
Reiskosten: LvO art. 6, lid 3 <i>eenmalig</i>	Kosten enkele reis naar plaats studie Kosten enkele reis terug naar Sint Maarten <u>Gift</u>	Kosten enkele reis plaats van studie Kosten enkele reis terug naar Sint Maarten <u>Gift</u>
Reiskosten verplichte buitenlandse stages (wordt uitgewerkt in Lbham)	Retourtickets 2. <u>tickets als gift</u> 2. <u>tickets als lening</u>	Retourtickets 2. <u>tickets als gift</u> 2. <u>tickets als lening</u>
Bij studies van meer dan 3 jaar, mits studieresultaten voldoende zijn en na 2 jaar studie voor ticket: (wordt uitgewerkt in Lbham) <i>eenmalig</i>	Maximaal Naf 1.000,- <u>Gift</u>	Maximaal €500,- <u>Gift</u>
Reiskosten bij overlijden familielid eerst of tweede graad (wordt uitgewerkt in Lbham) <i>eenmalig</i>	Retourticket <u>Gift</u>	Retourticket <u>Gift</u>

Uitzonderingen

De regering is van mening dat in zijn algemeenheid mag worden aangenomen dat studenten die op Sint Maarten blijven een beroep kunnen doen op familie of het sociale zekerheidsstelsel. Uitbetaling van uitrustings- en herinrichtingskosten zijn niet nodig. Als een student op Sint Maarten secundair

² Peildatum 1 januari 2016

beroepsonderwijs volgt, worden er geen collegegelden of examengelden geheven, deze kosten worden daarom ook niet vergoed.

Studenten die in Nederland gaan studeren, kunnen een beroep doen op de Nederlandse Wet Studiefinanciering 2000. Studenten komen daarom niet in aanmerking voor vergoeding van college- en examengeld door Sint Maarten. De kosten aan studiefinanciering voor studenten die in Nederland gaan studeren, zijn daardoor voor Sint Maarten aanzienlijk lager.

Op het moment dat een student na afronding van een bacheloropleiding een masteropleiding gaat volgen, wordt de studiefinanciering vanaf dat moment een lening en ontvangt de student niet langer een gedeeltelijke gift voor bijvoorbeeld collegegeld of studiemiddelen. De regering is de mening toegedaan dat deze studenten (deels) al makkelijker een inkomen uit arbeid kunnen genieten, aangezien zij al een vooropleiding met goed gevolg hebben afgelegd, zodat de kosten voor het Land beperkt kunnen blijven. Daarnaast is na afronding van de studie de kans groter op een hoger inkomen, gelet op het eindniveau van de master opleiding.

Als een student aanspraak kan maken op een financiële toelage uit andere bronnen voor het volgen van de studie, komt de student niet in aanmerking voor studiefinanciering. Dit zijn bijvoorbeeld gelden uit 'goede doelen-fondsen'. Gelden van ouders en familieleden zijn uitgesloten als 'andere bron'. Omdat niet alle ouders hun verantwoording nemen en hun kinderen financieel steunen, zijn gelden die worden ontvangen door andere familieleden tevens uitgezonderd. Dit is uitgezonderd om het neveneffect te voorkomen dat familieleden studenten die (extra) financiële middelen nodig hebben niet kunnen steunen. Tevens is als andere bron bijvoorbeeld aan te merken opleidingen die volledig worden vervoegd door (aspirant) werkgevers. De regel is bedoeld om te voorkomen dat studenten dubbelop fondsen kunnen ontvangen voor het volgen van de studie. De financiële steun uit andere bron moet daardoor wel toereikend zijn voor het volgen van de studie. Als normstelling om te bepalen of de gelden toereikend zijn, wordt uitgegaan van de bedragen zoals die bij of krachtens onderhavige Landsverordening worden vastgesteld.

Toekenning studiefinanciering

De bevoegdheid om de studiefinanciering toe te kennen wordt geattribueerd aan de Minister van Onderwijs, Jeugd, Cultuur en Sport (hierna: de minister). Het hoofd van de Dienst Studiefinanciering zal worden gemandateerd om namens de minister de onderhavige Landsverordening uit te voeren. Echter, belangrijke besluiten aangaande de verlening, herziening of intrekking van de studiefinanciering blijven voorbehouden aan de minister. Het is de minister die de studiefinanciering toekent en daarover beslist.

De student wordt vooraf geïnformeerd door de Dienst Studiefinanciering over de hoogte van de studieschuld, zodat tevens de hoogte van de uiteindelijke studieschuld vooraf kenbaar is. Daaronder is mede begrepen de maximale ontvangen vergoedingen die voor eenmalig worden uitgekeerd. Het is uiteraard de eigen verantwoordelijkheid van de student dat hij geïnformeerd blijft over de hoogte van de studieschuld.

Voltijdse opleidingen, voorkomen van misbruik, terugbetaling schuld met rente en stimuleringsmaatregelen bij terugkeer

De student dient een voltijdse studie te volgen. Dit wordt vastgesteld op basis van de studielast van de instelling in het desbetreffende land waar de student gaat studeren. Sommige landen hanteren een systeem van een verplicht aantal te volgen studie-uren, andere landen hanteren een systeem met credits, zoals bijvoorbeeld Nederland dat het Europese systeem volgt van het European Credit Transfer and Accumulation System (ook wel: ECTS). Een academisch jaar correspondeert met 60 ECTS die normaliter gelijk staan aan 1500–1800 studie-uren. In Nederland, evenals in de meeste Europese landen moet jaarlijks bijvoorbeeld 60 ECTS gehaald worden. In het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten geldt dat een studiejaar ten minste 120 credits moet zijn.

Daarnaast kan voor verplichte cursussen maximaal, gedurende de gehele looptijd van de studie, Naf 1.350,- worden toegekend. Dit bedrag wordt op basis van een aanvraag toegekend. De student moet daarvoor kunnen aantonen dat de cursus verplicht is, of de studieduur verkort. Cursussen worden vergoed in een combinatie van een gedeeltelijke gift en gedeeltelijke lening. Daardoor wordt mogelijk gemaakt dat studenten de studie binnen de nominale studieduur, of zelfs sneller dan de nominale studieduur, kunnen afronden.

Om misbruik te voorkomen, is erin voorzien dat bij intrekking van de studiefinanciering -bijvoorbeeld vanwege misbruik van de studiefinanciering- het gehele bedrag als lening moet worden terugbetaald. Studenten maken in dat geval geen aanspraak op herinrichtingskosten of reiskosten bij terugkeer naar Sint Maarten. Daarnaast kan op grond van artikel 5, derde lid, niet nogmaals studiefinanciering worden aangevraagd, indien reeds eerder studiefinanciering is ontvangen.

Over het bedrag dient rente te worden betaald. De regering kiest hierbij voor een vast rentepercentage tot maximaal 5%. Dit lijkt hoog, maar dit rentepercentage wordt slechts eenmalig berekend over de totale studieschuld en niet jaarlijks opnieuw berekend over het resterende bedrag dat na gedeeltelijke aflossing open staat en loopt daardoor niet onevenredig hoog op. De eenmalige opslag van 5% komt te vervallen. Deze opslag werd op grond van het beleid als uitwerking van de Eilandsverordening 1995 berekend als de studiefinanciering geheel wordt omgezet (bij intrekking) in een lening. Dit opslagpercentage had een punitief karakter omdat de opslag alleen werd doorberekend bij de intrekking van de studiefinanciering. Deze intrekking is in zichzelf al een punitieve maatregel. De consequentie ervan is immers dat het totale bedrag aan studiefinanciering, ook het gedeelte gift dat tot dan toe is ontvangen een lening wordt die volledig moet worden terugbetaald. Het is onrechtmatig om een student twee keer te straffen voor hetzelfde feit.

Tot voor kort werd geëist dat een student die studiefinanciering van het Land heeft genoten, naar Sint Maarten diende terug te keren om hier te komen werken. Gebleken is dat in de praktijk een dergelijke verplichting moeilijk te handhaven is.

Het doel van deze verplichting was dat studenten naar Sint Maarten terugkeerden om daar te werken. Om dit doel te blijven nastreven wordt thans voorgesteld aan de naar Sint Maarten terugkerende student eenmalig herinrichtingskosten uit te keren. Als de student vervolgens, na terugkeer,

achtereenvolgens minimaal drie jaar in Sint Maarten verblijft en werkt, krijgt de student een bonus in de vorm van een gedeeltelijke kwijtschelding van de studieschuld. Bij de student die niet terugkeert naar Sint Maarten en die niet binnen twee jaar de schuld begint terug te betalen, wordt de gift omgezet in een lening en moet de gehele studiefinanciering terugbetaald worden.

Maximale aflossingstermijn en inning

De student krijgt een periode van maximaal 20 jaar om de lening terug te betalen. De betaling geschiedt in maandelijkse termijnen. De aflossingsfase vangt aan twee jaar na het jaar waarin de student is afgestudeerd. Het deel aan gift wordt op dat moment kwijtgescholden. De student is alleen verplicht om het leningsdeel in maandelijkse termijnen op basis van de afbetalingsregeling te betalen aan de Landsontvanger die het bedrag kan innen. Op het moment dat de student niet aan zijn maandelijkse verplichtingen voldoet, wordt het bedrag, na de vervalltermijn van 90 dagen, direct opeisbaar. Dan kan het dossier worden overgedragen aan de Landsontvanger, die als onderdeel van de belastingdienst op grond van de Landsverordening inrichting en organisatie landsoverheid en het Organisatiebesluit Financiën, bevoegd is de aan Sint Maarten verschuldigde gelden te innen. De Landsontvanger heeft de bevoegdheid om in dat geval dwangtrajecten te starten op grond van de Landsverordening op de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen. Op uitstaande studieschulden is voornoemde landsverordening van toepassing zodat de grondslag voor het inzetten van eventuele dwangmaatregelen wordt geformaliseerd. Tussen de Dienst Studiefinanciering en de Landsontvanger wordt, in samenspraak met het Ministerie van Financiën, een samenwerkingsovereenkomst gesloten.

Als de studiefinanciering wordt ingetrokken op grond van bedrog of fraude, met als gevolg dat ook het deel gift niet langer wordt kwijtgescholden, vangt de terugbetalingsverplichting terstond aan. Als de student onvoldoende middelen heeft kan deze een draagkrachtberekening aanvragen om de hoogte van het maandelijkse bedrag naar beneden bij te stellen.

Meer of sneller aflossen van de studieschuld

De onderhavige ontwerp-landsverordening voorziet in de mogelijkheid om meer of sneller af te lossen dan het maandelijkse verplichte bedrag; en daarmee, zij het impliciet, in de mogelijkheid dat de werkgever contractuele afspraken daarover kan maken met de debiteur op het moment van indiensttreding. Op deze wijze wordt behoud van talent en het aantrekken ervan voor de arbeidsmarkt van Sint Maarten gestimuleerd.

Werkgevers die bijvoorbeeld niet een met het buitenland concurrerend salaris kunnen bieden, kunnen wel door middel van gebruikmaking van deze regeling, zeer gunstige secundaire arbeidsvoorwaarden bieden. Aangezien er ruimte moet zijn voor maatwerk is het vervolgens aan de werkgever en de werknemer zelf om via het arbeidsrecht hierover afspraken te maken.

Daarop zijn tal van varianten denkbaar die passend kunnen zijn in verschillende situaties. De regering acht het van belang dit vrij te laten aan werkgevers zelf om daaraan invulling te geven. Voorts kan, door de mogelijkheid te bieden om versneld af te lossen, fiscale voordelen of regelingen worden geboden aan jonge professionals, bijvoorbeeld door de mogelijkheid om de studieschuld mee te financieren in een hypotheek.

2.3 De ouderlijke bijdrage

De belangrijkste wijziging ten opzichte van de Eilandsverordening studiefinanciering 1995 en de Landsstudietoelagenregeling 1961 is de rol van de ouderlijke bijdrage. Beide verordeningen gaan uit van een systeem dat het *totale bedrag* aan studiefinanciering werd verminderd met een bepaald percentage, afhankelijk van de hoogte van het inkomen van de student en diens ouders.

De ouders werden in voornoemde regelingen verplicht tot het geven van een ouderlijke bijdrage. Dit stuitte echter op praktische en juridische bezwaren. Om hun moverende redenen bleken ouders zich hiervan te onttrekken zodat een niet onbeduidend aantal studenten niet naar behoren hun studie konden volgen. Alleen de wettelijk vertegenwoordigers van studenten die nog niet de meerderjarige leeftijd hebben bereikt konden worden verplicht te voorzien in de kosten van hun levensonderhoud en studie.

Niettemin was het eilandsbestuur van mening dat het gerechtvaardigd was dat bij de bepaling van de hoogte van de studiefinanciering op enigerlei wijze rekening werd gehouden met de draagkracht van de wettelijke vertegenwoordigers van de student. Als oplossing werd ervoor gekozen het gezamenlijke inkomen van de student en diens wettelijke vertegenwoordigers alleen van invloed te laten zijn op het deel dat als gift werd verleend. Het totale bedrag dat als studiefinanciering werd verleend bleef daardoor hetzelfde zodat de student niet in de problemen zou raken als de ouderlijke bijdrage uitbleef. Hoe hoger het inkomen van de wettelijke vertegenwoordigers, hoe lager het gedeelte als gift werd verleend.

Het jarenlange gevoerde beleid heeft, ook al was er geen wettelijke grondslag, in de praktijk in zijn algemeenheid naar tevredenheid gewerkt. De regering kiest er daarom voor dit beleid wettelijk te verankeren in het ontwerp. Op basis van de oorspronkelijke Eilandsverordening 1995 werd de verhouding tussen het gedeelte gift en het gedeelte lening vastgesteld op 2:3, maar de hoogte van de ouderlijke bijdrage bij Eilandsbesluit bepaald. Aangezien dit een van de kernelementen is van de regeling, is dit thans in het ontwerp zelf geregeld.

De studiefinanciering is als volgt onderverdeeld:

Gezamenlijk inkomen student en ouders

onder 100.000 NAf: 40% gift 60% lening

Gezamenlijk inkomen student en ouders

tussen 100.000 en 250.000 NAf: 20% gift en 80% lening

Gezamenlijk inkomen student en ouders

boven de 250.000 NAf: 100% lening

Als inkomen wordt gerekend het belastbare inkomen, zoals is vastgesteld in de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943. Onder belastbaar inkomen moet ook worden verstaan, de opbrengsten uit: onroerende goederen, roerend kapitaal, onderneming en arbeid en rechten op periodieke uitkeringen. Er wordt daarmee rekening gehouden met het vermogen van de ouders.

2.4 Grondslag voor de inning

Beperkte financiële middelen van de overheid maken het noodzakelijk dat de verstrekte leningen daadwerkelijk geïnd kunnen worden. De bestaande juridische onduidelijkheid hierover wordt thans weggenomen door wettelijk vast te leggen dat verstrekte leningen terugbetaald moeten worden en geïnd kunnen worden.

Op dit moment kunnen leningen worden verstrekt en geïnd als renteloos voorschot, waarover tevens geen rente kan worden geheven. Deze lening heeft daardoor een civielrechtelijk karakter, en geen administratiefrechtelijk karakter. Dit acht de regering onwenselijk. Enerzijds omdat de regering van mening is dat over langlopende leningen rente moet kunnen worden geheven. Anderzijds omdat de aard van het verlenen van studiefinanciering binnen het administratieve recht gelegen zou moeten zijn in plaats van binnen het civielrechtelijke domein.

Het onderhavige ontwerp voorziet daarom in de bevoegdheid van de minister om bij beschikking, die vatbaar is voor bezwaar en beroep, studiefinanciering te verlenen. Daarnaast krijgt de minister onder meer de bevoegdheid om de studiefinanciering in te trekken, op te schorten of te herzien.

Deze (administratiefrechtelijke) attributie van bevoegdheden is in overeenstemming met artikel 46, tweede lid, van de Comptabiliteitslandsverordening waarin de Minister van Financiën, tezamen met de minister die het aangaat, jaarlijks via de Landsverordening tot vaststelling van de begroting, gemachtigd kan worden om geldlening aan te gaan namens het Land. Het verstrekken van geldleenovereenkomsten in artikel 46 van de Comptabiliteitslandsverordening is echter van civielrechtelijke -en niet van administratiefrechtelijke- aard, zodat onderhavig ontwerp daarmee niet in strijd is.

In het ontwerp is voorzien dat de studiefinanciering -bestaande uit een deel gift en een deel lening- bij beschikking door de minister aan de student wordt toegekend. Zou artikel 46 van de Comptabiliteitslandsverordening wel van toepassing zijn, dan moet de Minister voor het gedeelte lening tevens een geldleenovereenkomst met de student sluiten. Dat kan alleen met toestemming van de Minister van Financiën via de voorgeschreven procedure uit de Comptabiliteitslandsverordening. Jaarlijks dient deze machtiging in de Landsverordening tot vaststelling van de begroting te worden opgenomen. Dit levert veel administratieve lasten op en is naar de mening van de regering een onwenselijke situatie. Daarbij werpt dit tevens de vraag op welke rechter op welk moment competent is om te oordelen over geschillen met betrekking tot de studiefinanciering. De student krijgt dan én een administratiefrechtelijk besluit én een civielrechtelijke geldleenovereenkomst. Mocht in de hoogte van de gift of de geldleenovereenkomst iets wijzigen, dan dient zowel het besluit als de geldleenovereenkomst te worden gewijzigd. Dit is een omslachtige werkwijze.

De regering heeft er dan ook voor gekozen het geheel van bevoegdheden met betrekking tot studiefinanciering onder het administratieve recht te brengen. Het is de administratieve rechter die oordeelt over geschillen die tussen de minister en een student kunnen bestaan over het gebruik van de aan de minister toebedeelde bevoegdheden.

2.5 Doelgroep

De regering kiest ervoor dat alleen studenten met de Nederlandse nationaliteit of langdurige ingezetenen in aanmerking komen voor studiefinanciering. De regering is de mening toegedaan dat de studiefinancieringslasten voor Sint Maarten zodanig zijn, dat de mogelijkheid om studiefinanciering te kunnen genieten beperkt moet blijven tot deze groep. Immers de kans dat zij na hun afstuderen terugkeren naar Sint Maarten is groter, gelet op de sterkere binding met Sint Maarten.

Studiefinanciering kan worden aangevraagd voor opleidingen van het niveau 3 SBO en hoger. Dat houdt in voor middelbare scholieren met een VSBO TKL, CXC, HAVO, IB, CAPE, of VWO diploma. Gemiddeld genomen gaat het jaarlijks om rond de 500 leerlingen die in aanmerking kunnen komen voor studiefinanciering. Iets meer dan de helft daarvan dient een aanvraag voor studiefinanciering in. In 2014 waren dat in totaal 263. Daarvan hebben 154 studenten uiteindelijk studiefinanciering toegekend gekregen. Dat is bijna 60% van het totale aantal aanvragen. In 2015 werden 224 aanvragen ingediend waarvan 172 aanvragen, oftewel 77% van het totale aantal aanvragen, werd ingewilligd. In 2016 werden 182 aanvragen ingediend waarvan er 133 werden ingewilligd, dat wil zeggen 73% van de ingediende aanvragen. Tussen de 15 en 20% van de aanvragers op middelbaar beroepsonderwijs ontvangen studiefinanciering, tussen de 75 en 80% van de aanvragers is op HBO niveau (bachelor) en 10% van de aanvragers is op WO niveau (master).

De meerderheid van de studenten gaat vervolgens studeren in de regio (57% versus 43%). De Verenigde Staten en Canada worden gerekend tot de regio. Dat aantal nam in de afgelopen jaren licht toe met 2,5% ten opzichte van 2013. Deze trend zet zich verder door. In 2016 ging bijna 67% studeren in de regio, een stijging ten opzichte van 2015 met bijna 10%. Daarnaast blijkt dat de studenten in de regio minder snel van studie wisselen en beter contact onderhouden met de Dienst Studiefinanciering. De meeste studenten gaan naar Nederland en de Verenigde Staten; respectievelijk 27% en 15% van alle studenten die in 2014 studiefinanciering kregen. In 2016 ging 31% van de studenten naar Nederland en 35% naar de Verenigde Staten.

2.6 Selectie in kwalificatie

Zoals eerder is vermeld, stelt de regering, in het belang van de opbouw van het Land, studiefinanciering ten doel van de arbeidsmarkt om zo de benodigde gekwalificeerde werknemers af te kunnen leveren die het Land nodig heeft. Studenten moeten daarom een studie gaan volgen die opleidt tot een functie of beroep waaraan op korte en middellange termijn behoefte bestaat. Het is staand beleid dat de minister jaarlijks een zogeheten prioriteitenlijst vaststelt en publiceert met studies die opleiden tot een functie of beroep waaraan op de arbeidsmarkt op de korte tot middellange termijn behoefte bestaat. Deze praktijk wordt voortgezet en geformaliseerd. Wanneer de Raad voor Onderwijs en Arbeid is geïnstalleerd, zal de Raad de regering onder meer adviseren over behoeftes op de arbeidsmarkt. Het Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, is inmiddels in 2016 in werking getreden, zie AB 2016, nr. 41. Instelling van de Raad is inmiddels in een vergevorderd stadium en wordt voorbereid door de ministeries van Volksgezondheid, Sociale Zaken en Arbeid en van Onderwijs, Cultuur, Jeugd en Sport.

De regering wil, gelet op de behoefte op de arbeidsmarkt, studiefinanciering beschikbaar stellen voor studenten die de beste kans maken om hun studie af

te maken. Aangezien de regering tot doel heeft om gekwalificeerde studenten aan de poorten van de arbeidsmarkt af te leveren, wil de overheid zo min mogelijk geld steken in studenten die een risico lopen om de eindstreep niet te halen en stelt daarom strengere eisen.

Het aantal studenten dat namelijk niet op tijd hun studie afrondt is hoger dan gewenst. In 2014 studeerde 48 (35%) van de studenten af, terwijl 136 studenten geraamd waren. Hoewel dit een stijging was met 5% in vergelijking met 2013, acht de regering dit percentage te laag en acht deze situatie als onwenselijk. In 2016 studeerden 67 (45%) studenten af, terwijl er 149 geraamd waren. Dit percentage is een stijging van 10% ten opzichte van 2015. Hoewel het aantal studenten dat afstudeert binnen de nominale studieduur stijgt, acht de regering dit aantal nog altijd te laag. Het land Sint Maarten ziet immers weinig resultaat in het merendeel van de gevallen.

De criteria aan de hand waarvan een aanvraag om toekenning van studiefinanciering wordt beoordeeld, zijn daarom aangescherpt ten opzichte van de ontwerp Eilandsverordening 1995. Dit aangescherpte beleid werpt zijn vruchten af gelet op de hogere afstudeercijfers. Deze criteria zijn cumulatief. Ook zijn de tot nu toe gehanteerde mogelijkheden om ontheffing van de gestelde eisen te verlenen ingeperkt. Er kan alleen nog een ontheffing worden verleend op basis van leeftijd (jonger dan 17 of ouder dan 27 maar jonger dan 40), bij gebleken excellente intelligentie (hoogbegaafdheid), en voor talenten op het gebied van sport, muziek en kunst. Regels over hoe de excellente intelligentie moet worden aangetoond, worden opgenomen in het landsbesluit, houdende algemene maatregelen. De aanvrager zal een testuitslag moeten kunnen overhandigen van een door de overheid erkend bureau of instelling waaruit de excellente intelligentie blijkt.

2.6.1 Criteria

Naast het vereiste van het volgen van een opleiding voor een functie of beroep waaraan op Sint Maarten behoefte bestaat, moet de student aantonen dat:

1. uit een beroepskeuzetest en de laatst behaalde studieresultaten blijkt dat de student voldoende kans maakt om de gewenste studie te voltooien. Daarbij worden nadere regels over de studieresultaten en beroepskeuzetest gesteld, en;
2. de studie aan het meest doelmatige onderwijsinstituut wordt gevolgd.

Uit de praktijk blijkt dat het nodig is om hogere eisen te stellen aan leerlingen voor wat betreft de eindexamenuitslagen om ervoor te zorgen dat zij de beste kans maken om hun studie met goed gevolg te kunnen afronden. Hierop wordt specifiek beleid gevoerd. Dit beleid wordt geformaliseerd in een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, waarin wordt opgenomen welke verscherpte exameneisen gelden. Uiteraard dient de student geschikt te zijn voor de studie. Dit blijkt uit de beroepskeuzetest.

Selectie in kwalificatie is niet nieuw en het past tevens bij een trend, dat onderwijsinstellingen vaker studenten vooraf aan de hand van toelatingsexamens of aanvullende criteria selecteren. In Nederland wordt de aanleg en geschiktheid van de student meer en meer vooraf getoetst. Zie daarvoor tevens de bijlagen van de Regeling van de Nederlandse Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap van 3 april 2014, nr. 540459 inzake de

toelating tot het hoger onderwijs.³ Daarin worden nadere vooropleidingseisen gesteld, nadere eisen vanwege bepaalde beroepsprofielen gesteld en nadere eisen ten aanzien van vereiste kennisniveaus gesteld. Studenten worden, met andere woorden, niet langer automatisch toegelaten tot studies of opleidingen aan de hand van examenresultaten. Meer en meer onderwijsinstellingen selecteren aan de poort om een betere inhoudelijke match te krijgen tussen student en opleiding en daarmee bij te dragen aan studiesucces.

In 2014 is in Nederland de Regeling aanmelding en toelating hoger onderwijs voorts in verband met de afschaffing van de loting gewijzigd. Deze nieuwe regeling wordt in 2017 van kracht. Daardoor krijgen instellingen zelf de bevoegdheid te selecteren en vervallen de vaste plekken ook voor studenten met een 8 of hoger gemiddeld op hun eindexamen voor Sint Maarten. Tevens worden alle plaatsen waarvoor een numerus fixus regeling gold voortaan via decentrale selectie verdeeld. Op basis hiervan is de regering de mening toegedaan dat het staande beleid op basis van eindexamenresultaten gehandhaafd moet worden en moet worden geformaliseerd.

Verder kan het beoogde onderwijsinstituut waar de studie kan worden gevolgd worden vermeld in een door de minister vastgestelde lijst. Op grond van de gepubliceerde lijst met onderwijsinstellingen waarmee het Land een overeenkomst tot samenwerking heeft gesloten, kan de minister studenten verwijzen naar de naar zijn oordeel meest doelmatige - zowel uit kosten oogpunt als uit een oogpunt van studierendement - onderwijsinstellingen, om op deze manier de beste inhoudelijke match te krijgen tussen de student en de opleiding. Met name met onderwijsinstellingen in de Verenigde Staten, waarmee Sint Maarten nauwe contacten heeft, zijn goede afspraken gemaakt.

3. Administratieve procedures en rechtsbescherming

De aanvraagprocedure en het besluitvormingsproces zijn door de jaren heen in de praktijk bespoedigd. Een en ander wordt thans geformaliseerd. Overlegging van bepaalde documenten uit de ontwerp Eilandsverordening 1995, zoals een verklaring van goed zedelijk gedrag, een uittreksel uit het geboorteregister en de in de praktijk in onbruik geraakte schriftelijke borgstelling, zijn niet meer vereist. Tevens is het vereiste van de gezondheidsverklaring (waaronder ook mentale gezondheid) losgelaten, omdat dit een inbreuk is op de privacy van burgers.

Op basis van de vereiste documenten, zoals de verklaring van toelating van het onderwijsinstituut, het schooldiploma met behaalde examenresultaten en de uitkomsten van de beroepskeuzetest, kan enerzijds beslist worden over de geschiktheid van de student. Anderzijds moeten aanvragers informatie en bescheiden overleggen om hun identiteit vast te stellen en om de hoogte van het inkomen van de wettelijk vertegenwoordigers te bepalen. Daarvoor dienen de inschrijving in het bevolkingsregister, het kopie paspoort en de inkomensgegevens. Om zeker te stellen dat de aanvrager woonachtig is op Sint Maarten dient in aanvulling op het kopie paspoort tevens een inschrijvingsbewijs te worden overgelegd.

³ De Regeling en de bijlagen zijn te vinden op:
<http://wetten.overheid.nl/BWBR0035059/2016-10-01>

Inmiddels kunnen aanvragen digitaal worden ingediend. Daardoor zal op termijn de administratieve last voor de student nog verder worden beperkt. Voorts wordt daardoor het aantal contactmomenten dat nodig is met de Dienst Studiefinanciering beperkt. De verlening van de studiefinanciering geschiedt bij beschikking waartegen bezwaar openstaat. Jaarlijks gaat gemiddeld ongeveer maximaal 10-12% van de afgewezen aanvragers in bezwaar, dit percentage was nagenoeg gelijk in 2013 en 2014. Dat was in absolute aantallen in 2014, 31 aanvragers. Dit aantal daalt licht, in 2016 gingen 17 aanvragers in bezwaar, dat is bijna 9% van de afgewezen aanvragen.

Aanvragen kunnen tot en met 15 januari van het jaar waarvoor de studiefinanciering wordt aangevraagd worden ingediend. Dit geeft studenten ruim de tijd een aanvraag in te dienen vanaf het begin van het schooljaar. Als een aanvraag onvolledig is, kan de aanvraag binnen een termijn van vier weken worden aangevuld. Als de aanvraag niet is aangevuld, wordt de aanvraag niet in behandeling genomen en wordt het dossier overhandigd aan de aanvrager. Daartegen staat bezwaar open.

Tijdens de studie moet de student zijn studieresultaten overleggen en de financiële gegevens over het inkomen van de student en diens ouders. Deze informatie is van invloed op de hoogte van de studiefinanciering en is van belang voor besluiten over opschorting van de uitbetaling, herziening of intrekking. De studieresultaten zijn verder nodig omdat aan de hand daarvan kan worden nagegaan of de student de studie daadwerkelijk volgt en de studiefinanciering niet voor een ander doeleinde gebruikt. Gelet op de schaarse middelen van de overheid is de regering van mening dat studiefinanciering alleen voor studenten bedoeld is die daadwerkelijk de studie volgen. Op deze wijze kan dit worden gecontroleerd en voorkomt het misbruik.

Adviescommissies

Het ontwerp formaliseert de huidige beleidspraktijk dat bezwaren worden afgehandeld door de bezwaar adviescommissie en de nieuwe aanvragen worden beoordeeld door de studiefinancieringscommissie. De instelling van de studiefinancieringscommissie was bepaald in de Eilandsverordening 1995. Beide commissies hebben een ander rechtskarakter. In de praktijk wordt naar tevredenheid gewerkt met beide commissies omdat onafhankelijk advies wordt ingewonnen over zowel de toekenning als de het bezwaar. Dit voorkomt voorts alle schijn van partijdigheid.

Bezwaar adviescommissie

De bezwaar adviescommissie is ingesteld om de besluiten van de minister op onafhankelijke wijze te kunnen heroverwegen.

De minister draagt de behandeling van het bezwaar over aan een bezwaar adviescommissie. Hoofdstuk 4 van de Landsverordening administratieve rechtspraak is van overeenkomstige toepassing.

Daarin zijn onder meer regels opgenomen over de procedure en termijnen, het ter inzage leggen van stukken, de procedure en regels met betrekking tot de hoorzitting, het aantal leden en de aanwijzing van de leden van de bezwaar adviescommissie en de wijze van beraadslaging en verslaglegging door de bezwaar adviescommissie.

Het is, mede ter voorkoming van doublures en verzuimen in relatie tot de Landsverordening administratieve rechtspraak niet nodig om deze regels in het ontwerp op te nemen.

Aan het ontwerp zijn daarom slechts enkele aanvullende regels toegevoegd.

Het lidmaatschap is niet verenigbaar met een actieve functie in het onderwijs of met een functie bij een overheidsorgaan dat op enigerlei wijze belast is met de uitvoering. Dit is van belang om enige schijn van partijdigheid te voorkomen. De bezwaar adviescommissie is samengesteld uit een voorzitter en daarnaast minimaal twee en maximaal vier leden met aantoonbare juridische kennis of ervaring op het gebied van het administratieve recht, op het gebied van onderwijs op secundair of tertiair niveau, en met aantoonbare financiële kennis of ervaring. Dit laatste is van belang in verband met de geschillen over de hoogte van de toegekende studiefinanciering of de ouderlijke bijdrage. Bij ministeriële regeling worden profielschetsen vastgesteld. De leden worden door de minister aangewezen voor vier jaar en kunnen eenmaal opnieuw worden aangewezen. Omdat de leden van de bezwaar adviescommissie, anders dan de leden van de studiefinanciering commissie, niet worden vrijgesteld van hun werkzaamheden en de bezwaaradviesprocedures in de avonduren afhandelen, ontvangen de leden daarvoor een vergoeding.

De Dienst Studiefinanciering is niet inhoudelijk betrokken bij de heroverweging, maar kan enkel als partij in het geschil door de bezwaar adviescommissie worden gehoord, omdat dit niet in overeenstemming is met het vereiste van onafhankelijke herbeoordeling zoals is bepaald in de Landsverordening administratieve rechtspraak. De bezwaar adviescommissie brengt vervolgens een advies uit aan de Minister, die uiteindelijk beschikt op het bezwaar. Op grond van de Landsverordening administratieve rechtspraak is het niet mogelijk om een verdeeld advies aan de minister uit te brengen.

Studiefinancieringscommissie

In het onderhavige ontwerp zijn verder de belangrijkste regels met betrekking tot samenstelling en werkwijze van de studiefinancieringscommissie geformaliseerd.

De studiefinancieringscommissie adviseert de minister over de toekenning en hoogte van de studiefinanciering op basis van de ingediende aanvragen en het beschikbare budget en over de procedure voor de behandeling van de aanvragen. Daarbij beoordeelt de studiefinancieringscommissie of aanvragen voldoen aan de wettelijk gestelde criteria. In de studiefinancieringscommissie hebben leden zitting die aantoonbare kennis of ervaring op het gebied van het arbeidsmarktbeleid, onderwijs op secundair of tertiair niveau, financiële kennis en economie en toerisme. Op deze wijze is de voor de advisering benodigde kennis en expertise beschikbaar. Evenals bij de bezwaar adviescommissie zullen profielschetsen worden vastgesteld bij ministeriële regeling.

Het hoofd van de Dienst Studiefinanciering is voorzitter van de commissie. Op deze wijze is zowel voorzien in de benodigde deskundigheid over prioriteit genietend aanbod, en bevat de procedure voldoende rechtszekerheid voor de aanvrager, omdat de studiefinancieringscommissie haar adviezen altijd moet voorzien van een motivatie en onderbouwing. Daarbij is de studiefinancieringscommissie uiteraard gebonden aan de bepalingen bij of krachtens dit ontwerp.

De voorzitter en plaatsvervangend voorzitter worden aangewezen door de minister en zijn adviserende leden van de commissie. Anders dan de leden, kunnen deze personen wel een actieve functie in het onderwijs bekleden, aangezien deze leden slechts een adviserende stem hebben. Daarom is in artikel 19 een uitzondering voor de voorzitter en plaatsvervangend voorzitter gemaakt op de onverenigbaarheidsregel. Nadere regels over de samenstelling, werkwijze benoeming, schorsing en ontslag van de studiefinancieringscommissie zullen in een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, uitgewerkt worden.

3.1 Opschorting en intrekking

In de Landsverordening zijn, behalve de gronden voor de toekenning van studiefinanciering, ook enkele gronden opgenomen voor opschorting van de uitbetaling of de intrekking van studiefinanciering. De student krijgt alvorens tot opschorting wordt overgegaan de gelegenheid het verzuim te herstellen. De opschorting zelf, te weten het tijdelijk opschorten van de uitbetaling van de studiefinanciering, is vatbaar voor bezwaar en beroep. Het is een stok achter de deur voor studenten die geen studieresultaten opsturen of geen adresgegevens doorgeven. De adresgegevens zijn nodig om met de student in contact te kunnen blijven over mogelijk arbeidsaanbod op Sint Maarten, stagemogelijkheden en de student te informeren over de afbetalingsregeling.

In de afgelopen jaren werd twee keer per jaar aan de hand van de behaalde studieresultaten beoordeeld of de studiefinanciering toegekend kon blijven. Deze praktijk krijgt thans een wettelijke grondslag. Als de studieresultaten van de student onvoldoende zijn, wordt de student schriftelijk in een brief geïnformeerd en gewaarschuwd dat de studieresultaten onvoldoende zijn en dat dit uiteindelijk kan leiden tot intrekking van de studiefinanciering, maar blijft de studiefinanciering in principe in stand. Als vervolgens na 12 maanden blijkt dat de studieresultaten nog steeds onvoldoende zijn, wordt de studiefinanciering ingetrokken. Daarnaast kan de studiefinanciering worden ingetrokken bij bedrog, bijvoorbeeld als informatie op basis waarvan de studiefinanciering is verleend vervalst is of de student langer dan 6 maanden heeft verzuimd om de studieresultaten toe te sturen.

Het ontwerp voorziet tevens in opschorting van de studiefinanciering in onvoorziene gevallen. Dit is bijvoorbeeld het geval als de student (ernstig) ziek wordt of door persoonlijke of familieomstandigheden langere tijd uit de roulatie is. In dat geval kan de student de studiefinanciering tijdelijk stop laten zetten om nadien te hervatten. Door de opschorting van de uitbetaling vervalt niet het recht op studiefinanciering. Dat is pas het geval als de opschorting langer dan een jaar heeft geduurd. In het uiterste geval voorziet het ontwerp erin dat als de student zelf niet in staat is de doorloop te laten opschorten, diens wettelijk vertegenwoordigers de aanvraag voor opschorting kunnen indienen.

Mocht de student in het geheel niet bij machte zijn de studie met goed resultaat te voltooien vanwege redenen van fysieke of psychische aard, en de student dit vooraf wist of had kunnen weten, dan kan de studiefinanciering worden ingetrokken omdat de student heeft verzuimd deze inlichtingen aan de minister te verstrekken. Echter in dat geval is sprake van misbruik en is in strijd gehandeld met het ontwerp, zodat intrekking gerechtvaardigd kan zijn. Dit is ter beoordeling van de minister en zal afhangen van de feiten en

omstandigheden. Als er zich situaties voordoen die van onoverkomelijke hardheid zijn voor de student kan hierin worden voorzien met gebruikmaking van de hardheidsclausule in artikel 31.

3.2 Afbetaling en inning

De bepalingen over afbetaling en inning zijn verhelderd ten opzichte van de vigerende regelgeving en de beleidskaders. Nieuw is de bepaling dat op het moment dat de student afstudeert of de nominale duur van de studie afloopt, het recht op studiefinanciering automatisch vervalt, waardoor de verplichting tot afbetaling ontstaat. Daarvoor hoeft de minister geen besluit te nemen. Dit scheelt administratieve lasten en onnodige procedures. De Landsontvanger is bevoegd om de verschuldigde bedragen te innen. Aangezien artikel 34, vierde lid, voorziet in een delegatiebepaling, kan de Landsontvanger, indien deze niet over voldoende capaciteit beschikt, de inning delegeren aan een ander overheidsonderdeel of aan een partij buiten de overheid.

Tevens is geformaliseerd dat de Landsontvanger bevoegd is om, bij uitblijven van de verplichte maandelijkse aflossingen, een dwangtraject te starten om nakoming van de betalingsplicht af te dwingen. Dit is een belangrijke wijziging ten opzichte van de huidige regelgeving. De bevoegdheid om te innen was niet geformaliseerd en is thans enkel gebaseerd op jurisprudentie van het Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten, die op 16 november 2015 bevestigde dat er een grondslag is voor de verlening en de inning van studiefinanciering. Echter, zoals eerder is omschreven, kunnen leningen thans slechts worden verstrekt als renteloos voorschot en als zodanig kunnen worden geïnd op basis van de Landsstudietoelagenregeling uit 1961. De onduidelijkheden over het kunnen inzetten van dwangmaatregelen zijn in het onderhavige ontwerp ondervangen.

Op het moment dat de betalingsverplichting ontstaat, hetzij van rechtswege, hetzij door intrekking van de studiefinanciering, ontvangt de student –als debiteur- de afbetalingsregeling. Debiteuren krijgen twee jaar de tijd voordat de daadwerkelijke plicht tot aflossing start. De regering acht het redelijk dat de aflofase twee jaar na beëindiging van de studie aanvangt. De student krijgt naar de mening van de regering dan voldoende de tijd om een betaalde baan te vinden.

Als een student binnen twee jaar terugkeert naar Sint Maarten en daar drie jaar werkzaam is, wordt een gedeelte van de lening omgezet als gift. Dit geldt ook als studenten die op Sint Maarten studeerden daar vervolgens drie jaar blijven werken. In de afbetalingsregeling wordt het maandelijkse terug te betalen bedrag aan aflossing vastgelegd.

Ontvangst van een lening of de omzetting van een gift in een lening verplicht een student die de lening heeft ontvangen tot terugbetaling van de lening met rente gedurende de aflofase in maandelijkse termijnen. Daardoor wordt het mogelijk gemaakt, als de afbetaling uitblijft, om na de vervaldatum (einde van de maand) voorts een dwangtraject te starten. De Landverordening op de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen is van overeenkomstige toepassing. De regering kiest er niet voor om een tweede inningsinstantie (bijvoorbeeld de Dienst Studiefinanciering) naast de Landsontvanger in te stellen voor dwangtrajecten, maar om aan te sluiten bij de bestaande wettelijke regelingen. De Landsontvanger is immers de enige wettelijk bevoegde autoriteit die tot inning via dwangtrajecten over kan gaan

van de aan het Land verschuldigde belastingen en bijdragen en heeft jarenlang de voor deze trajecten benodigde expertise opgebouwd. Om de administratieve lasten voor de Landsontvanger te beperken, zal de Dienst Studiefinanciering de administratie en dossiervorming ter voorbereiding van de dwanginning verrichten.

De afbetalingsregeling wordt gebaseerd op de totale studieschuld, verdeeld over het aantal maanden van de totale afbetalingstermijn. Studieschulden moeten binnen 20 jaar worden afgelost. Daarbij wordt rekening gehouden met het inkomen van de debiteur. Aangezien de afbetalingsregeling is gebaseerd op de oorspronkelijke verleningsbeschikking, op basis waarvan de student op de hoogte is van de totale schuld, is dit niet een nieuwe voor bezwaar en beroep vatbare schriftelijke beslissing van de minister. Het is immers niet meer dan een optelsom van de jaarlijkse bedragen en niet het opnieuw vaststellen daarvan. Daarom is niet voorzien in bezwaar. Dit voorkomt onnodige procedures. Daarnaast heeft de student en de debiteur verschillende rechtsmiddelen om de hoogte van de studiefinanciering of de hoogte van het afbetalingsbedrag bij te stellen. De student kan de hoogte van de studiefinanciering immers op verzoek laten herzien, bijvoorbeeld als de student van mening is dat de hoogte van het bedrag onjuist is vastgesteld. Deze beschikking is uiteraard wel vatbaar voor bezwaar en beroep omdat het een nieuwe beschikking betreft over de hoogte van de studiefinanciering. De debiteur kan voorts een draagkrachtberekening laten uitvoeren, bijvoorbeeld als het inkomen ontoereikend is om het maandelijkse aflossingsbedrag te kunnen betalen. Ook deze beschikking is vatbaar voor bezwaar en beroep.

3.3 Handhaving

De minister heeft een aantal instrumenten om bij onregelmatigheden in te grijpen. Bijvoorbeeld door het opschorten van de uitbetaling van studiefinanciering of de intrekking ervan. Herziening van de studiefinanciering kan tot maximaal vijf jaar nadat de studiefinanciering is geëindigd. Bij een draagkrachtberekening of bij misbruik kan een herziening ook plaatsvinden na vijf jaar op grond van artikel 25, derde lid. De Dienst Studiefinanciering zal namens de minister worden gemandateerd om de administratieve taken uit te voeren. Het Ministerie van Financiën is betrokken bij de inning en overziet deze procedure. De Dienst Studiefinanciering is verantwoordelijk voor de afhandeling van administratieve taken, zoals de completering van het dossier, het bewaken van termijnen en de voorbereiding van de adviesprocedure door de studiefinancieringscommissie. Intern toezicht en controle lopen via de interne controle structuren die binnen het ministerie zijn vastgelegd en die door het Ministerie van Financiën worden toegepast, bijvoorbeeld op de uitgaven van de begroting. De minister besluit uiteindelijk op het bezwaar. Daarnaast adviseert de Dienst Studiefinanciering de minister over het uitvoeringsbeleid en is de dienst verantwoordelijk voor de voorbereiding van de inning van de studieschulden en maakt daarover samenwerkingsafspraken met andere diensten, zoals de Landsontvanger. De Inspectie Onderwijs is op grond van de Landsverordening inrichting en organisatie landsoverheid belast met het toezicht op de naleving van regelgeving. Deze ontwerp-landsverordening wordt na vijf jaar geëvalueerd en wordt getoetst of deze voldoet aan de beoogde doelstellingen, de uitvoerbaarheid en de handhaafbaarheid.

4. Financiële consequenties en administratieve lasten

De financiële gevolgen worden binnen de begroting van het ministerie opgevangen. Additionele kosten zijn niet voorzienbaar omdat in het ontwerp is voorzien in de codificatie van de bestaande werkwijze, processen, procedures en rechtsbescherming. Ten aanzien van de studiefinancieringscommissie en bezwaar adviescommissie, is enkel voorzien in een vergoeding voor de leden van de bezwaar adviescommissie. Op de begroting van de Dienst studiefinanciering is een bedrag gereserveerd voor de werkzaamheden van de bezwaar adviescommissie. De administratieve ondersteuning van de commissie geschiedt door de Dienst Studiefinanciering. Daarin zijn geen veranderingen waardoor er geen toename in de kosten is. In totaal is voor de vergoeding van de commissieleden een bedrag van Nafl. 2.500,- begroot dat voldoende is voor de vergoeding van het maximale aantal leden van vier. Thans bestaat de commissie uit drie leden. Voornoemd bedrag zal als vergoeding in het landsbesluit, houdende algemene maatregelen worden opgenomen. De leden van de studiefinancieringscommissie ontvangen, zoals aangegeven, geen vergoeding. De rechtsbescherming wordt middels het ontwerp geëxpliciteerd. Het ontwerp codificeert ook ten aanzien hiervan de bestaande situatie. Het aantal bezwaarzaken is, zoals eerder aangegeven, stabiel. Mocht het aantal bezwaarzaken toenemen, dan zal aan de commissieleden mogelijk een hogere vergoeding moeten worden verstrekt. Echter het zal dan niet gaan om hoge bedragen, gelet op de hoogte van het bedrag dat zij thans aan vergoeding ontvangen, zodat, mocht deze situatie zich voordoen, een eventuele toename van het bedrag binnen de begroting kan worden opgevangen. Slechts in enkele gevallen komt het jaarlijks tot een rechtszaak, waarbij het aantal rechtszaken jaarlijks gemiddeld genomen het aantal van vijf niet overstijgt. Om deze kosten te kunnen dekken wordt jaarlijks thans een bedrag gereserveerd voor kosten voor rechtsbijstand. Voor de begeleiding van de studenten worden overeenkomsten gesloten met begeleiders tegen een jaarlijkse vergoeding. Contracten zijn gesloten met begeleiders op Aruba, Curaçao, de Verenigde Staten en Nederland. Inmiddels is een begeleider aangesteld in Tallahassee. Omdat het aantal begeleiders niet zal toenemen in de komende jaren, en reeds op de begroting is voorzien in de kosten zijn ook hier geen additionele kosten. Het totale bedrag voor de begeleiding zal met ongeveer 9% afnemen en levert een bescheiden kostenbesparing op. Over de jaren 2016 tot en met 2018 is een eenzelfde bedrag gebudgetteerd voor de studiefinanciering. Studiefinanciering is in artikel 2 gekoppeld aan de beschikbare gelden op de begroting van het ministerie en kan dat bedrag niet overschrijden. Gelet op deze constante is er dan ook geen toename in werklast te voorzien, waardoor de personele of materiële kosten zullen stijgen.

Over de jaren 2015 tot en met 2017 zijn daarnaast reeds de nodige investeringen gedaan ten behoeve van de Dienst Studiefinanciering, voor projecten ter modernisering van de database, het doen van technische aanpassingen op grond waarvan de aanvraag elektronisch kan worden ingediend en verbeteren van het proces van inning en het beter mogelijk maken van de uitwisseling van informatie tussen de Dienst Studiefinanciering en de Landsontvanger. Daardoor hoeven hiervoor geen extra middelen vrijgemaakt te worden als extra investeringen ter uitvoering van het ontwerp of verbetering en stroomlijning van het proces op het moment dat het ontwerp in werking treedt.

Aangezien het ontwerp de grondslag voor het innen van het gedeelte lening regelt -waarin tot nu toe niet was voorzien-, en de bevoegdheid regelt dat in het uiterste geval dwangmaatregelen kunnen worden getroffen, is voorzien dat op termijn de baten voor het land Sint Maarten zullen toenemen in vergelijking

tot de huidige situatie. Aangezien met de inning van de nieuwe leningen pas op zijn vroegst aangevangen kan worden vier tot vijf jaar na de inwerkingtredingsdatum van het ontwerp, zal de regering in de komende vijf jaren bezien welke investeringen nodig zijn om dit proces goed uit te kunnen voeren. Dit doet echter niet af aan het feit dat voor de totale uitgaven van het Land geen extra kosten te verwachten zijn.

Vanaf 2015 is het jaarlijks geïnde bedrag aan leningen verdubbeld door een verbeterde samenwerking en stroomlijning van de processen en gegevensuitwisseling tussen de Dienst Studiefinanciering en de Landsontvanger. De verwachting is dat na de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerp-landsverordening de inkomsten zullen blijven toenemen en dat het bedrag aan terugbetaalde leningen in de daarop volgende tien jaren ongeveer toe zal nemen met 35-40%. De opbrengsten vloeien terug in de Landskas.

Artikelsgewijs deel

Artikel 1

Deze bepaling bevat de begripsdefinities. Een van die begrippen is ingezetene. Ingevolge de basisadministratie is een ingezetene een persoon die in de basisadministratie staat ingeschreven en waarvan de zogenaamde persoonslijst actief wordt bijgehouden. De persoonslijst wordt echter in de praktijk niet actief bijgehouden. Dat heeft tot gevolg dat als een persoon uit Sint Maarten is vertrokken, en verzuimt zijn vertrek te melden, deze als ingezetene bekend blijft staan, terwijl dat niet de feitelijke woonsituatie weergeeft. Daarom is het van belang om aan de definities toe te voegen dat een persoon daadwerkelijk in Sint Maarten woonachtig moet zijn. Dat kan worden aangetoond aan de hand van het in Sint Maarten behaalde diploma van een school voor voortgezet onderwijs of voor secundair beroepsonderwijs.

Artikel 2

Studiefinanciering is gekoppeld aan de beschikbare gelden op de begroting van het ministerie. Om de continuïteit van lopende studies te kunnen waarborgen wordt de studiefinanciering van al studerende studenten eerst afgetrokken van het totaal beschikbare budget. Het restant wordt verdeeld onder de nieuwe aanvragen. Gemiddeld genomen wordt twee derde deel van het totale budget gereserveerd voor lopende studiefinancieringen. Ongeveer een derde wordt gereserveerd voor nieuwe aanvragen. Het tweede lid voorziet in een regeling als het aantal aanvragen het budget overstijgt. Om te waarborgen dat het aantal aanvragen dat kan worden ingediend vooraf voor iedereen kenbaar is wordt het aantal nieuwe aanvragen jaarlijks voor 1 oktober gepubliceerd.

Als het aantal nieuwe aanvragen het beschikbare budget overstijgt, gaan studenten en scholieren met de beste studieresultaten voor op de andere nieuwe aanvragen. Per opleidingssoort, te weten middelbaar beroeps, hoger en wetenschappelijk onderwijs of een daaraan vergelijkbare internationale opleiding, wordt jaarlijks het aantal nieuwe aanvragen vastgesteld op basis van het beschikbare budget op de begroting. Dit aantal wordt gepubliceerd zodat dit vooraf kenbaar is. Door dit systeem komt er een verdeling per opleidingssoort naar evenredigheid op basis van de behoefte op de arbeidsmarkt. Dit waarborgt voorts dat per opleidingssoort daadwerkelijk de

beste studenten kans maken. Nieuwe aanvragen van studenten en scholieren worden per opleidingssoort geselecteerd, die, mits zij voldoen aan de overige vereisten, ook daadwerkelijk de beste kans van slagen hebben.

Artikel 3

In artikel 3 is bepaald wie voor studiefinanciering in aanmerking komt. In het eerste lid zijn onder meer de eisen van vijf jaren ingezetenschap, de minimum en maximum leeftijd en de Nederlandse nationaliteit vastgelegd. Kinderen van in Sint Maarten woonachtige ouders, die elders onderwijs volgen of hebben gevolgd, kunnen meestal niet aan die eis van ingezetenschap voldoen. In het eerste lid, onder b, is bepaald dat in zulke gevallen een eis van ingezetenschap van vijf jaren voor een ouder, voogd of verzorger in de plaats treedt.

De minimumleeftijd voor de aanvrager is gesteld op 17 jaar omdat dan het voortgezet onderwijs kan zijn afgerond. De uiterste leeftijd om studiefinanciering aan te vragen is gesteld op 26 jaar aangezien eenieder op 26-jarige leeftijd in principe voldoende kans heeft gehad om een opleiding te beginnen.

Op basis van de uitslag van de beroepskeuzetest en de behaalde eindexamenresultaten van het voortgezet onderwijs of de laatste behaalde studieresultaten van de eerder genoten opleiding, moet blijken of de aanvrager voldoende kans van slagen maakt. Dit is deels reeds geborgd door toepassing van artikel 2, tweede lid, als het aantal nieuwe aanvragen het beschikbare budget overstijgt. Echter, als het budget toereikend is, is het van belang dat de studenten die de beste kans van slagen maken ook daadwerkelijk geselecteerd kunnen worden. De criteria in artikel 3, eerste lid, onder g en h, voorzien hierin.

De minister publiceert jaarlijks een lijst met in de Landscourant van Sint Maarten met te behalen studieresultaten aan de hand waarvan aanvragers kunnen aantonen voldoende kans te maken om de gewenste opleiding te voltooien, alsmede een lijst met studies die opleiden tot een functie of beroep waaraan op de arbeidsmarkt op korte tot middellange termijn behoefte bestaat en een lijst van onderwijsinstellingen waarmee het Land een overeenkomst heeft. De student moet aantonen dat dezelfde studie niet geheel of gedeeltelijk gevolgd kan worden aan een opleidingsinstituut op Sint Maarten op grond van het eerste lid onder i.. Daarnaast moet de student aantonen dat de studie aan het meest doelmatige onderwijsinstituut wordt gevold. Onderwijsinstellingen waarmee het Land een overeenkomst heeft gesloten worden in ieder geval als meest doelmatige opleidingsinstituut beschouwd. De onderwijsinstellingen waarmee Sint Maarten een samenwerkingsovereenkomst heeft, genieten de voorkeur zoals Monroe College, New England Institute of Technology, Johnson and Wales University en tenslotte de scholen in Tallahassee. Door jaarlijkse publicatie van deze lijsten is het voor scholieren vooraf tijdig kenbaar aan welke vereisten zij moeten voldoen zodat zij zich beter kunnen voorbereiden op hun keuze.

Artikel 4

Artikel 4 laat ruimte bij nieuwe aanvragen om in bijzondere gevallen af te wijken van de vereisten in artikel 3. Daarbij gaat het om aanvragers die jonger zijn dan 17 jaar of ouder zijn dan 26, aanvragers die hoogbegaafd zijn en aanvragers die studiefinanciering aanvragen voor een opleiding in kunst,

muziek of sport. Deze aanvragen kunnen niet afgewezen worden op grond van artikel 2, aangezien de aanvraag altijd een bijzonder geval betreft. Per geval zal de minister hierover beslissen.

Van de mogelijkheid om af te wijken van de leeftijdscriteria zal spaarzaam gebruik worden gemaakt. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden hierover nadere regels gesteld.

Het kan voorkomen dat 16-jarigen in aanmerking willen komen voor studiefinanciering om een opleiding te volgen in het buitenland. Aangezien 16 jaar te jong is om in het buitenland zelfstandig te gaan wonen, wordt ernaar gestreefd om deze groep op Sint Maarten te houden en hen alhier verder op te leiden of een overbruggingsjaar te bieden.

Voor de aanvragers die ouder zijn dan 26 en jonger dan 40 moet sprake zijn van schaarste op de arbeidsmarkt voor de aangevraagde opleiding.

Voor hoogbegaafde studenten kan op grond van het derde lid worden afgeweken van de vereisten in artikel 3. De hoogbegaafdheid moet worden aangetoond aan de hand van testuitslagen of rapportages van een door de minister aangewezen instituut of specialist. Op deze wijze kan objectief worden vastgesteld dat de aanvrager hoogbegaafd is.

Talenten in de muziek, kunst -waaronder beeldende en uitvoerende kunst is begrepen- en sport kunnen eveneens uitgezonderd worden van de vereisten van artikel 3, aangezien zij niet altijd worden opgeleid tot een beroep of functie waaraan behoefte bestaat op de arbeidsmarkt van Sint Maarten. Echter, het stimuleren van talent en de ontwikkeling van kunst, cultuur en sport in bredere zin zijn voor Sint Maarten van belang. Talenten die zich hebben bewezen als zodanig krijgen zo de kans om een opleiding te volgen om zich daarna als professionele kunstenaar of sporter verder te ontwikkelen. De selectieprocedure van deze talentenbeurzen wordt verder uitgewerkt bij ministeriële regeling.

Artikel 5

Artikel 5, eerste lid, sluit uit dat aanvragers die over voldoende middelen uit andere bron beschikken in aanmerking kunnen komen voor studiefinanciering voor het volgen van de studie. Dit is noodzakelijk gelet op de schaarse middelen van het Land. Onder andere bron moet bijvoorbeeld worden verstaan middelen uit fondsen of goede doelen. Inkomen van ouders, bijdragen van familieleden of studiebeurzen die worden verstrekt door opleidingsinstituten op grond van bijzondere studieprestaties vallen niet onder dit criterium. De hoogte van het inkomen van ouders wordt immers al meegewogen in de vaststelling van de hoogte van de verhouding tussen het gedeelte gift en lening.

Daarnaast regelt artikel 5, tweede lid, dat studenten in beginsel slechts voor één studie of opleiding aanspraak kunnen maken op studiefinanciering. Daarop wordt alleen een uitzondering gemaakt voor vervolgoopleidingen op een hoger niveau. Dat stimuleert studenten om door te studeren en past bij het beleid van het ministerie om life long learning te stimuleren. Dergelijke aanvragen zijn, gelet op de samenhang met artikelen 2 en 3, aan te merken als nieuwe aanvragen die op het moment van de aanvraag aan alle vereisten moeten voldoen. Daardoor worden alle aanvragers gelijk behandeld in lijn met het gelijkheidsbeginsel. Tevens is hierdoor uitgesloten dat studenten die hun opleiding niet met goed gevolg hebben afgerond of van wie de

studiefinanciering is ingetrokken opnieuw een aanvraag voor studiefinanciering kunnen indienen voor dezelfde opleiding of een andere opleiding op hetzelfde niveau. Studenten zijn verplicht om bij de aanvraag aan te geven of zij eerder studiefinanciering vanwege het Land hebben ontvangen. Doen zij dit niet, dan kan de studiefinanciering nadien op grond van het feit dat onjuiste informatie is opgegeven alsnog worden ingetrokken. Dit voorkomt tevens misbruik van deze bepaling.

Artikel 6

Studiefinanciering wordt verleend voor de nominale duur van de studie. Dit is de studieduur zoals die is vastgesteld door het opleidingsinstituut. De studieduur kan met gebruikmaking van artikel 28, op aanvraag door de student, worden verlengd. Omdat sommige studenten geen verlenging nodig hebben, is gekozen om de studieduur niet langer automatisch met een jaar te verlengen. Om studenten te stimuleren de opleiding binnen de nominale duur af te ronden, wordt de studiefinanciering bij een verlenging als volledige lening verstrekt op grond van artikel 8, vijfde lid.

Het derde lid van artikel 6 regelt welke kostensoorten in de vorm van een gift, welke in de vorm van een lening en welke als combinatie gift en lening worden verleend.

De kostensoorten die als volledige gift worden vergoed zijn de kosten met betrekking tot de collectief afgesloten ziektekostenverzekering, reiskosten, kosten in verband met verplichte uitwisselingsprogramma's, eenmalige uitrustingskosten bij vestiging buiten Sint Maarten en eenmalige herinrichtingskosten bij terugkeer naar Sint Maarten.

Studiefinanciering voor de aanschaf van voor de studie noodzakelijke apparatuur, bijvoorbeeld een computer, en kosten voor niet verplichte uitwisselingsprogramma's worden verstrekt in de vorm van een lening.

Voor wat betreft de kostensoorten college- en studiegelden, studiemiddelen, en levensonderhoud, wordt de studiefinanciering toegekend in een combinatie van gift en lening, naar de verhouding 40 procent gift en 60 procent lening.

De hoogte van het gezamenlijke inkomen van de aanvrager en diens ouders is bepalend voor het percentage gift en lening. Als het een gezamenlijk inkomen van de student en zijn ouders meer dan NAf 100.000,- maar minder dan NAf 250.000,-, wordt de studiefinanciering als 80% lening en 20% gift verleend. Bij een inkomen van NAf 250.000,- of meer wordt de studiefinanciering geheel verstrekt als lening. Bij meerdere studerende kinderen wordt het inkomen naar evenredigheid over het aantal studerende kinderen verdeeld.

Leidend voor het vaststellen van het belastbaar inkomen is de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 die van toepassing is verklaard. Onder belastbaar inkomen moet ook worden verstaan opbrengsten uit onroerende goederen, roerend kapitaal, onderneming en arbeid en rechten op periodieke uitkeringen. Ouders zijn zelf verantwoordelijk voor het overleggen van belastingaanslagen of belastingaangiftes. De Dienst Studiefinanciering kan als uitvoerende instantie, indien geen belastingaanslagen overlegd kunnen worden, hierover in contact treden met de ouders en de Belastingdienst. De ouders zijn degenen die in een familierechtelijke betrekking staan tot de student, zoals ook is gedefinieerd in het Burgerlijk Wetboek 1, artikelen 197 tot en met 199. Als de student niet wordt verzorgd door zijn eigen ouders maar in huis woont bij pleegouders, of

anderszins, dan telt het inkomen van de pleegouders of verzorgers in een dergelijke situatie niet mee. Pleegouders hoeven immers niet te voorzien in de kosten van de studie.

Artikel 7

Artikel 7 regelt wie voor welke kostensoorten in aanmerking kan komen, en bevat hierover de hoofdregels. Studenten die buiten Sint Maarten gaan studeren kunnen een aanvraag indienen voor alle kostensoorten. Dit geldt echter niet voor studenten die in Nederland gaan studeren, omdat zij aanspraak kunnen maken op studiefinanciering van de Nederlandse overheid. Studenten die in Nederland studeren krijgen alle kosten vergoed met uitzondering van het collegegeld.

Studenten die op Sint Maarten studeren komen in aanmerking voor minder kostensoorten. Studenten die hun studie in het secundair beroepsonderwijs vervolgen, krijgen studiefinanciering voor de kosten van studiemiddelen en een computer. De reden hiervoor is dat deze opleiding veelal geheel door de overheid wordt bekostigd en er geen additionele kosten zijn die voor rekening komen van de student. Voor hoger onderwijs worden de kosten vergoed van de collectieve ziektekostenverzekering, collegegeld, studiemiddelen, kosten voor verplichte uitwisselingsprogramma's, aanschaf van noodzakelijke apparatuur of computer en reiskosten voor verplichte stages.

Artikel 8

Artikel 8 regelt de uitzonderingen op de hoofdregels. Nieuwe aanvragen voor een opleiding op Masters niveau worden als 100% lening toegekend. Aangezien studenten die een Masteropleiding volgen als vooropleiding een bachelor hebben behaald en zij na afronding met een Mastersdiploma kans maken op beter betaald werk, is onderscheid ten opzichte van andere studenten gerechtvaardigd. Daarenboven zijn Masteropleidingen doorgaans slechts 2-jarige opleidingen zodat de schuld beperkt blijft. Dit onderscheid geldt ook voor aanvragers die ouder zijn dan 26 en jonger dan 40 jaar. Er is een gereede kans dat deze categorie aanvragers of reeds over betaalde arbeid beschikt en de opleiding in de avonduren volgt, of reeds een inkomen heeft verworven waardoor de aanvrager over mogelijke reserves beschikt. Daarnaast is de kans dat de aanvrager na afloop van de studie sneller voor betaalde arbeid in aanmerking komt groter, mocht de student niet al over een betaalde baan beschikken. Om studenten te stimuleren tijdig hun studie af te maken, is bij een verlenging na de nominale studieduur in het derde lid bepaald dat de studiefinanciering een volledige lening wordt verleend.

Artikel 9

Artikel 9 bevat regels over de uitbetaling van de diverse kostensoorten. In het algemene deel van de toelichting zijn de bedragen genoemd waarvoor aanvragers in aanmerking komen. Deze bedragen worden jaarlijks bekend gemaakt zodat aanvragers van tevoren kunnen bepalen wat hun maximale schuld wordt nadat de nominale duur van de studie is afgelopen. Artikel 9, eerste lid, regelt dat de reis-, herinrichtings- en apparatuurskosten eenmalig worden uitbetaald. Dit is opgenomen om het onderscheid tussen structurele kosten en incidentele kosten te verhelderen en te limiteren ter voorkoming van misbruik. De overige kosten worden steeds om de 6 maanden uitbetaald. Het

derde lid regelt dat de hoogte van de studiefinanciering bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt bepaald en gemaximeerd. De voorschriften met betrekking tot de uitbetaling van de studiefinanciering zullen bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden vastgesteld.

Artikel 10

Dit artikel betreft de mogelijkheid van aanvullende studiefinanciering voor het volgen van zogenaamde zomercursussen. De betreffende aanvraag moet uiterlijk 15 april voorafgaande aan de gewenste zomercursus te zijn ingediend. Deelname aan de zomercursus dient verplicht te zijn of de duur van de studie of opleiding te verkorten. Artikel 10, eerste lid, bevat het begrip 'studieduur'. Daaronder wordt verstaan de door de instelling voorgeschreven nominale studieduur. Alle studenten kunnen een aanvraag indienen. Door dit artikel worden studenten gestimuleerd om de studie binnen de nominale studieduur af te ronden en krijgen zij hiervoor een extra steun in de rug. Het is aan de student zelf om te beslissen of deze daarvan gebruik wenst te maken. Om te voorkomen dat studenten de nominale studieduur overschrijden, of dat studenten die achterstanden hebben opgelopen deze niet meer kunnen inhalen, kunnen studenten, mits aan de voorwaarden wordt voldaan, een aanvraag indienen voor studiefinanciering ter overbrugging van de zomer. Het gaat daarbij steeds om kortstondige cursussen waardoor de extra schuld die de student kan oplopen voor deze vorm van studiefinanciering beperkt blijft. Studenten kunnen hun studieduur daardoor ook inkorten, zodat de uiteindelijke schuld na afronding van de studie beperkt kan blijven. Het artikel voorziet derhalve in een meer naar maatwerk gerichte flexibele en kortstondige studiefinanciering voor studenten om al dan niet achterstanden in te halen of de studieduur te verkorten. De student moet op grond van het tweede lid een bewijs overleggen dat de cursus verplicht is of de studieduur verkort. De studiefinanciering wordt, op grond van het derde lid, verleend in de verhouding 40 procent gift (dat wordt kwijtgescholden) en 60% lening (dat moet worden terugbetaald), tenzij het gezamenlijke inkomen tussen de NAf 100.00,- en NAf 250.000,- of daarboven ligt. De regeling van artikel 6, zesde lid, is van overeenkomstige toepassing verklaard. Artikel 10, vierde lid, regelt de uiterlijke beslistermijn. Artikel 10, vijfde lid, voorziet erin dat de student bij een afwijzende beschikking weet waarom de beschikking is afgewezen.

Artikel 11

Aanvragen moeten uiterlijk op 15 januari worden ingediend. Dit geeft de student voldoende gelegenheid -te weten vanaf begin oktober nadat de lijsten met studieresultaten, prioritaire beroepen, samenwerkingsovereenkomsten en het aantal nieuwe aanvragen op basis van de begroting bekend zijn gemaakt- de aanvraag te completeren en tijdig in te dienen. Er is een standaard aanvraagformulier dat wordt vastgesteld bij ministeriële regeling. Het aanvraagformulier kan ook elektronisch worden ingediend. Onvolledige aanvragen worden niet in behandeling genomen. De aanvrager krijgt vooraf ruime gelegenheid het verzuim te herstellen en de aanvraag binnen vier weken aan te vullen op grond van het derde lid.

Als de aanvraag niet binnen de gestelde termijn van vier weken is aangevuld, wordt de aanvraag niet in behandeling genomen en wordt het dossier overhandigd aan de aanvrager. Daartegen staat bezwaar open. Het niet in

behandeling nemen van een aanvraag is gelijk aan het weigeren om een beschikking te geven. Het weigeren om een beschikking te geven is gelijk aan een beschikking in de zin van artikel 3, eerste lid, van de Landsverordening Administratieve rechtspraak, waartegen bezwaar en beroep open staan. Dit uitgangspunt geldt ook in de door de regering voorgestelde en bij de Staten ingediende ontwerp-Landsverordening bestuurlijke handhaving. De behandeling van het bezwaar is opgedragen aan de bezwaar adviescommissie.

Op het moment dat de Dienst Studiefinanciering de aanvrager om nadere stukken of informatie verzoekt dient dit schriftelijk te gebeuren. Op dat moment is de aanvraag in behandeling genomen. Omdat op dat moment het de minister is, die schriftelijk om bepaalde aanvullende stukken verzoekt, is daardoor de aanvraag immers in behandeling genomen. De consequentie van de fatale termijn van 15 januari is dat de student nadien niet alsnog de aanvraag kan indienen. Het komt in de praktijk nogal voor dat aanvragers niet alle benodigde stukken tijdig indienen. Op deze wijze wordt gewaarborgd dat studenten voldoende gelegenheid krijgen de aanvraag aan te vullen, maar ook dat de minister niet met onnodige procedures geconfronteerd wordt op het moment dat het verzuim te wijten is aan de student.

Artikel 12

Bij de aanvraag moeten de in artikel 12 genoemde bescheiden worden overgelegd. Deze bescheiden corresponderen met de criteria in artikel 3. De identiteit van de aanvrager blijkt uit een kopie van het paspoort en het uittreksel uit de basisadministratie, met een overzicht van historische gegevens. Daardoor kan de aanvrager aantonen hoe lang deze of diens ouders op Sint Maarten wonen. Artikel 12, eerste lid, sub b laat ruimte om, als een kopie van het paspoort niet voorhanden is, op andere wijze aan te tonen dat de aanvrager Nederlander is. Daarnaast schrijft artikel 12 voor dat de aanvrager bescheiden moeten overleggen over het inkomen ter vaststelling van de verhouding gift en lening, het diploma, bewijs van toelating tot de vervolgopleiding waarvoor studiefinanciering wordt aangevraagd en de uitslag van de beroepskeuzetest. Op grond van artikel 6, zesde lid, gaat het om het gezamenlijke inkomen van de aanvrager en diens ouders. Mocht er geen aanslagbeschikking voorhanden zijn, dan kan de aanvrager volstaan met een inkomensverklaring afgegeven door de belastingdienst. Artikel 12, eerste lid onder f, regelt dat de aanvrager een verklaring moet ondertekenen waarin de aanvrager de rechten en plichten van de studiefinanciering onderschrijft. Op deze wijze zijn deze voorts vooraf kenbaar, zodat aanvragers niet achteraf kunnen ontkennen niet op de hoogte te zijn geweest van de verplichtingen in de ontwerp-landsverordening. Dit is een extra garantie dat de aanvrager zich daadwerkelijk hiervan heeft vergewist. Het tweede lid voorziet in de mogelijkheid dat nadere regels gesteld kunnen worden met betrekking tot de bij de aanvraag te overleggen bescheiden. Te denken valt aan standaardformulieren waarin bijvoorbeeld wordt aangegeven dat financiële steun is ontvangen uit andere bron.

Artikel 13

Ruim voordat de studie begint, te weten medio mei, beslist de minister over de aanvraag. Daardoor krijgt de student de gelegenheid om in de zomer

voorbereidingen te treffen. Bovendien laat dit voldoende ruimte om bij een eventueel bezwaar tijdig te beslissen. Daardoor kunnen kennelijke misslagen tijdig worden hersteld.

Artikel 14

Artikel 14 bevat voorwaarden waaronder de studiefinanciering wordt verleend. Het eerste lid bepaald dat op uiterlijk 31 augustus het definitieve diploma en de cijferlijst moeten zijn overgelegd. Deze voorwaarde heeft vooral betrekking op degenen die een Caribbean Examination Council (CXC)-examen hebben afgelegd. Degenen die deel hebben genomen aan de CXC-eindexamens krijgen hun officiële uitslag pas in augustus. Ondanks dat de student pas later het diploma en cijferlijst kan overleggen, kunnen zij wel reeds aan hun studie beginnen en wordt onnodige vertraging voorkomen. Ook andere middelbare scholieren ontvangen niet altijd hun diploma tijdig genoeg, te weten op het moment van de aanvraag. Ook kan later het bewijs van toelating tot de opleiding worden overgelegd. Deze voorwaarde is cruciaal omdat alleen hierdoor definitief kan worden vastgesteld dat de student zich daadwerkelijk heeft ingeschreven voor de studie waarvoor hij studiefinanciering ontvangt.

Aanvragers dienen op grond van het eerste lid, deel te nemen aan de voorbereidingscursus. Het naar behoren deelnemen aan de cursus als voorwaarde opnemen in artikel 14 is een stok achter de deur dat studenten zich goed vooraf voorbereiden op de overgang van middelbare school naar de studie. In deze cursus worden de praktische aspecten behandeld van het wonen en studeren in het buitenland, zoals openen van bankrekeningen, de wet- en regelgeving in het land van bestemming, verzekeringen, budgettering etc.

Wordt niet voldaan aan de voornoemde voorwaarden dan is het toekenningsbesluit nietig. De minister hoeft de beschikking niet in te trekken. De student wordt hiervan uit oogpunt van transparantie niettemin schriftelijk op de hoogte gesteld.

Artikel 15

Over de bezwaren ingediend tegen de beschikkingen van de minister wordt alvorens een beslissing te nemen, advies ingewonnen bij de bezwaar adviescommissie. Deze commissie behandelt alle bezwaren. De landsverordening bepaald de hoofdregels van de instelling en werkwijze van de bezwaar adviescommissie. Hoofdstuk 4 van de Landsverordening administratieve rechtspraak is van overeenkomstige toepassing, zodat de regels die daarin zijn gesteld over de procedure, termijnen en aanwijzing van de leden niet hoeven te worden herhaald.

Als beschikkingen op grond van de landsverordening dienen in ieder geval aan te worden gemerkt schriftelijke besluiten (beschikkingen) dan wel de weigering om een besluit te nemen over de aanvraag, de verlening, de opschorting, een herziening, de intrekking of de omzetting van de studiefinanciering en de vaststelling van de hoogte van het maandelijks terug te betalen aflossingsbedrag.

Artikel 16

Artikel 16 regelt de aanwijzing van de leden door de minister in overeenstemming met de Landsverordening administratieve rechtspraak. De secretaris maakt geen onderdeel uit van de bezwaar adviescommissie. Het derde lid regelt de onverenigbaarheden. Om elke schijn van partijdigheid te voorkomen is het lidmaatschap is onverenigbaar met een actieve functie in het onderwijs of een functie bij de overheid waarin op enigerlei wijze uitvoering wordt gegeven aan de uitvoering van de landsverordening. Tevens worden de situaties geregeld waarin een lid ontheven kan worden van diens functie. Dat kan ook tijdelijk. In het vijfde lid is bepaald dat de leden zonder last of ruggenspraak dienen te handelen.

Artikel 17

Artikel 17 bevat de regels voor de samenstelling van de bezwaar adviescommissie alsmede het aantal leden. Uit haar midden kiest de bezwaar adviescommissie een plaatsvervangend voorzitter aan. De selectie van de leden geschied op basis van profielschetsen. In ieder geval dient voldoende kennis en ervaring in de bezwaar adviescommissie aanwezig te zijn op juridisch, onderwijs en financieel gebied.

Artikel 18

Alle volledige aanvragen worden aan de studiefinancierings-commissie voorgelegd. Deze commissie adviseert de minister over de toekenning en hoogte van nieuwe studiefinancieringsaanvragen. Hoofdstuk 6 bevat de hoofdregels met betrekking tot de benoeming, schorsing en ontslag, de taken en de bevoegdheden van de commissie. Als de minister de commissie om advies vraagt, moet de commissie binnen een termijn van 6 weken adviseren op grond van artikel 13, derde lid. Mocht de minister willen afwijken van het advies van de commissie, dan moet de minister de commissie hiervan schriftelijk in kennis stellen. De commissie beoordeelt of een aanvraag aan de verplichtingen in artikel 3 voldoet onder toepassing van artikel 2. Voldoet een aanvraag niet aan de criteria van artikel 3, dan beoordeelt de commissie of er sprake is van een bijzondere situatie zoals is opgenomen in artikel 4. Artikel 3 en 4 zijn limitatieve bepalingen. De ontwerp-landsverordening laat geen ruimte voor andere bijzondere gevallen.

Artikel 19

De leden van de studiefinancieringscommissie worden bij landsbesluit benoemd, geschorst en ontslagen door de minister. Het tweede lid van artikel 19 schrijft voor dat lidmaatschap niet verenigbaar is met een actieve functie in het onderwijs, zoals bestuursfuncties. De voorzitter en plaatsvervangend voorzitter zijn geen leden van de commissie en hebben een adviserende stem. Daarom geldt de onverenigbaarheid in het tweede lid voor hen niet, daarop is in het tweede lid een uitzondering gemaakt. Als een commissielid zijn taken niet naar behoren uitoefent, kan de minister het commissielid schorsen of in het uiterste geval ontslaan. Ontslag is slechts mogelijk indien sprake is van ongeschiktheid, onbekwaamheid of op andere zwaarwegende gronden, bijvoorbeeld ernstig verzuim.

De minister wijs de voorzitter en plaatsvervangend voorzitter aan. De studiefinancieringscommissie is de onafhankelijk adviseur van de minister. Om de onafhankelijkheid van de commissie en met betrekking tot de advisering

van de commissie te kunnen borgen, zijn de voorzitter en plaatsvervangend voorzitter adviserend lid van de commissie op grond van artikel 19, vijfde lid. De voorzitter stemt dus niet mee. De voorzitter vervult een onafhankelijk rol en staat boven de leden. Hij is verantwoordelijk voor het goed functioneren van de commissie in de vervulling van de taakopdracht. Daartoe bevat artikel 19 een aantal taken en verantwoordelijkheden van de voorzitter.

Artikel 20

De studiefinancieringscommissie bestaat naast de voorzitter uit tenminste drie en maximaal vijf leden en twee plaatsvervangende leden. De leden worden benoemd voor een periode van 4 jaar en kunnen eenmaal worden herbenoemd. Het is van belang dat leden mede kunnen adviseren over de prioriteit genietende studies die aansluiten op de behoeftes op de arbeidsmarkt. Daarom is in het derde lid geregeld dat de commissie wordt samengesteld met leden die beschikken over kennis of ervaring op het gebied van arbeidsmarktbeleid, onderwijs op secundair of tertiair niveau, financiële kennis of ervaring en kennis en ervaring op het gebied van economie en toerisme.

De leden worden voorgedragen op basis van een profielschets die wordt vastgesteld bij ministeriële regeling. In een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld over de samenstelling en werkwijze van de commissie.

Artikel 21

Zoals eerder is vermeld, bevat artikel 21 een aantal taken van de voorzitter. De voorzitter is verantwoordelijk voor het tijdig bijeenroepen van de commissie en het voorbereiden van de agenda, de stukken en de verslaglegging. Daarnaast moet de voorzitter de adviezen tijdig doorgeleiden aan de minister ter besluitvorming. Verder werkt de voorzitter nauw samen met de secretaris van de commissie. De voorzitter is verantwoordelijk voor het jaarverslag van de studiefinancieringscommissie, dat jaarlijks uiterlijk op 1 april moet worden uitgebracht.

Artikel 22

Artikel 22 bevat de wijze en procedure waarop de commissie tot een advies komt. Uitgangspunt is dat de leden streven naar consensus. Is er geen consensus dan volgt het advies de meerderheid van de stemmen. Zoals is bepaald in artikel 19, vijfde lid, stemt de voorzitter niet mee in de vergadering. Dit is nodig om de onafhankelijkheid van de commissie en mogelijke schijn van belangenverstremgeling te voorkomen. Mochten de stemmen staken dan wordt er een verdeeld advies uitgebracht waarin zowel de zienswijze van de voor- als tegenstanders zijn weergegeven.

Artikel 23

Studenten dienen als zij studiefinanciering ontvangen aan een aantal verplichtingen voldoen. Studenten dienen op grond van het eerste lid hun contactgegevens en wijzigingen daarvan door te geven aan de Dienst

Studiefinanciering, dat zijn in ieder geval het woonadres, telefoonnummer en een e-mailadres.

De studenten die studiefinanciering ontvangen, moeten voorts gedurende hun studie aantonen dat de resultaten voldoende zijn en dat de studiefinanciering niet voor andere doeleinden gebruikt wordt. Op deze verplichtingen staan sancties. Voldoet een student niet aan deze verplichtingen dan kan de uitbetaling van de studiefinanciering worden opgeschort op grond van artikel 27 en in het uiterste geval worden ingetrokken op grond van artikel 31. Twee keer per jaar moeten de studieresultaten worden overgelegd. Deze halfjaarlijkse periode volgt de halfjaarlijkse uitbetaling van de studiefinanciering. In december worden de resultaten overgelegd over het daaraan voorafgaande half jaar. Op deze wijze kunnen cursussen in de zomer ook meetellen voor het resultaat. Uiteraard moeten aan het eind van het studiejaar de officiële door de instelling afgegeven resultaten worden overgelegd. Dat waarborgt tevens dat de minister de beschikking heeft over onafhankelijke en objectieve gegevens.

De verplichting tot het jaarlijks overleggen van de documenten om de financiële draagkracht van de student en diens ouders vast te kunnen stellen, leidde in de praktijk telkens tot problemen in verband met tijdigheid. De termijn daarvoor is in het vierde lid verlengd tot 15 juli. Ouders hebben daardoor ruime gelegenheid om hun belastinggegevens te kunnen overleggen. Op basis van de studieresultaten en de hoogte van het inkomen kan de minister vervolgens de studiefinanciering herzien op grond van artikel 28. In het uiterste geval kan, bij uitblijven van de informatie, de studiefinanciering worden ingetrokken.

Artikel 24

In zowel Nederland, Aruba als Curaçao wordt een individuele persoon als vertegenwoordiger van de minister aangewezen om de student te begeleiden. Dit kan ook in andere landen het geval zijn. Daarin voorziet artikel 24, eerste lid. Dat kunnen personen van de opleidingsinstelling zijn of andere begeleidingsinstanties. Met deze instanties of personen wordt een overeenkomst gesloten, waarin hun taken en verplichtingen zijn vastgelegd. Voor studenten is het van belang dat zij hulp en begeleiding krijgen. De inlichtingen die kunnen worden ingewonnen zien op de studievoortgang van de student. Op deze wijze ontvangt de minister halfjaarlijks ook informatie uit een andere bron dan enkel van de student zelf. Dit helpt niet alleen bij de handhaving, maar kunnen hierdoor voorts evidente omissies worden voorkomen. Bijvoorbeeld als de student verzuimt om de studievoortgangsresultaten tijdig te overleggen, maar wel goede resultaten haalt. In dat geval is het bijvoorbeeld onredelijk om de studiefinanciering in te trekken. Aan de andere kant kunnen deze personen en instanties vroegtijdig aan de bel trekken als er iets mis dreigt te gaan. Dit geeft de minister de informatie die nodig is om tijdig in te kunnen grijpen. Deze bepaling beoogt tenslotte te waarborgen dat de student zo succesvol mogelijk zijn studie kan volgen binnen de gegeven studietijd met daarbij de gepaste begeleiding en coaching.

Artikel 25

Artikel 25 bepaalt dat een ieder verplicht is om informatie aan de minister te verschaffen die van invloed kan zijn op de hoogte of duur van de studiefinanciering. Het is een vangnet die de minister kan gebruiken voor het geval informatie in het geheel achterblijft of als achteraf onjuiste informatie is verschaft.

Artikel 26

Dit artikel regelt dat overheidsinstanties, zoals bijvoorbeeld de Belastingdienst, de Dienst Burgerzaken of de Immigratie en Naturalisatiedienst, de door de minister opgevraagde informatie daadwerkelijk en kosteloos verschaffen. Dit artikel is opgenomen om te garanderen dat de minister bij het uitblijven van informatie hierom formeel kan verzoeken bij de betreffende overheidsinstanties en dient de informatie daardoor steeds herleidbaar te zijn tot het uitvoeren van de landsverordening, dat wil zeggen een te nemen beschikking door de minister. Daarnaast garandeert dit artikel een correcte uitwisseling van overheidsinformatie over burgers. Bij Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld over de wijze van informatieverstopping en de termijn waarbinnen de informatie wordt aangeleverd.

Artikel 27

De minister heeft de bevoegdheid om de uitbetaling van de toegekende studiefinanciering op te schorten. De opschorting is bedoeld als een stok achter de deur. Dit geschiedt allereerst zolang de student niet voldoet aan zijn verplichtingen die hij conform artikel 23, eerste, tweede en derde lid, heeft. Omdat opschorting van de uitbetaling gericht is tot de student, kan de opschorting enkel plaatsvinden in situaties waarover de student zelf daadwerkelijk de controle heeft of kan hebben. De student kan immers niet verantwoordelijk worden gehouden voor het niet tijdig overleggen van de belastinggegevens door diens ouders. Op grond hiervan kan de studiefinanciering dan ook niet opgeschort worden. De opschorting kan enkel geschieden als de student zijn adres of contactgegevens niet doorgeeft, of als de student elk half jaar zijn studieresultaten niet doorgeeft.

Als de opschorting is opgeheven, wordt de studiefinanciering weer uitbetaald. Dit geschiedt niet met terugwerkende kracht. De student 'voelt' deze maatregel dus direct. Voordat de opschorting zijn effect kan krijgen, wordt de student in de gelegenheid gesteld om binnen een maand het verzuim te herstellen. Artikel 27, tweede lid, voorziet hierin. Dat voorkomt onnodige procedures in gevallen waarin het verzuim niet verwijtbaar was aan de student, bijvoorbeeld als het opleidingsinstituut verzuimd heeft om tijdig de officiële resultaten aan te leveren.

Ook kan de uitbetaling op verzoek van de student worden opgeschort in bijzondere onvoorziene gevallen, zoals bij ziekte of bij persoonlijke of familieomstandigheden waardoor van de student niet gevergd kan worden dat hij met goed gevolg de studie kan voortzetten. De student krijgt dan een jaar de tijd om deze omstandigheden op orde te krijgen of een keuze te maken over de voortzetting van de studie. In het onoverkomelijke geval dat de student zelf niet bij machte is het verzoek om opschorting te doen, voorziet het derde lid erin dat het verzoek door zijn wettelijk vertegenwoordiger kan worden gedaan. Tijdens de opschorting verliest de student niet het recht op

studiefinanciering, gelet op de samenhang met artikel 31, vierde lid. Een opschorting op verzoek van de student kan daarom voor een periode van maximaal 12 maanden geschieden. Aangezien de opschorting een verandering in het rechtsgevolg voor een student met zich brengt (namelijk tijdelijk geen studiefinanciering ontvangen), staat de opschorting open voor bezwaar en beroep en is de behandeling van het bezwaar opgedragen aan de bezwaaradviescommissie.

Als de opschorting is opgeheven, wordt over gegaan tot uitbetaling van de studiefinanciering, vanaf de eerste van de daaropvolgende maand waarin de opschorting is geëindigd.

Tenslotte is het niet de bedoeling dat een opschorting van de uitbetaling van de studiefinanciering van al te lange duur zal zijn. Daarom is in artikel 31, vierde lid, voorzien dat na een periode van opschorting van langer dan 12 maanden, de beschikking kan worden ingetrokken, behoudens het geval van bijzondere onvoorziene gevallen.

Artikel 28

Studiefinanciering kan worden herzien in een aantal gevallen. Artikel 28 voorziet in de wettelijke grondslag voor de herziening en regelt de rechtsbescherming. Het eerste lid vermeldt welke onderdelen, oftewel de soorten beschikkingen herzien kunnen worden. Een aantal situaties kan tegelijk plaatsvinden. Als de termijn van de nominale duur bijvoorbeeld onjuist is vastgesteld en die langer moet zijn, dan wijzigt daardoor ook de hoogte van de studiefinanciering.

Het tweede lid bepaald de gronden waarop de herziening plaats kan vinden. Als de student wist of redelijkerwijs had behoren te weten dat de beschikking onjuist is, bij omissies in de toekenning, in geval van een onjuiste berekening van de draagkracht of andere nader gebleken feiten en omstandigheden die tot een andere beschikking geleid zouden moeten hebben, zijn gronden om de studiefinanciering te herzien.

Als er zich omstandigheden voordoen die de minister redelijkerwijs niet had kunnen weten waardoor er een te hoge studiefinanciering is toegekend, kan de minister op grond van het tweede lid de toegekende studiefinanciering eveneens herzien. Hierbij kan gedacht worden aan (achteraf) gebleken onjuiste informatie. De herziening kan plaatsvinden tijdens de studie zolang studiefinanciering wordt ontvangen, en loopt door tot maximaal vijf jaar na afloop van de studie, met uitzondering van de draagkrachtberekening of misbruik.

Daarnaast kan het ook zijn dat de student wordt geconfronteerd met onvoorziene omstandigheden waardoor hij de studiefinancieringsbeschikking wil laten herzien. Daarvoor kan de student een aanvraag indienen. Dit kan zijn als de student van studie wisselt of als de debiteur een draagkrachtberekening wil aanvragen. Ook hierin voorziet artikel 28.

Artikel 29

In de praktijk is gebleken dat meer en meer studenten studiefinanciering aanvragen voor prioriteit genietende studies maar na afloop van of in het

eerste jaar van studie wisselen naar een studie die niet prioritair is. Artikel 29 schrijft voor dat bij studiewissel een herziening moet worden aangevraagd. Dit voorkomt misbruik van het stelsel omdat bij studiewissel opnieuw wordt getoetst of de studie opleidt tot een beroep of functie waaraan op Sint Maarten op korte tot middellange termijn behoefte bestaat. Daarbij kan de duur van de studiefinanciering tevens worden verlengd. Gelet op de samenhang met artikel 6, zal bij overschrijding van de nominale duur van de studie vanaf dat moment de studiefinanciering als een volledige lening worden verstrekt.

Mocht de student de studiewissel niet melden en dit bekend wordt, omdat op grond van artikel 24, derde lid, een instelling of persoon hierover aan de minister informatie verschaft, dan kan de minister in het uiterste geval de studiefinanciering intrekken.

Omdat de consequenties van een herziening financiële gevolgen kan hebben voor de student of debiteur, met name in die gevallen waarin minder studiefinanciering wordt toegekend of het percentage aan gift wordt verlaagd, voorziet het derde lid in de mogelijkheid dat de student of de debiteur zijn zienswijze naar voren kan brengen alvorens de minister de beschikking neemt. Dit kan mondeling of schriftelijk. Dit voorkomt mogelijk fouten en geeft een extra waarborg voor de student of debiteur. Omdat op enig moment zowel voor de minister als de student of debiteur vast moet komen te staan wat de uiteindelijke schuld is, kan een herziening tot maximaal vijf jaar na aanvraag van de aflofase genomen worden. Uitzonderingen hierop is de herziening bij een aanvraag om een draagkrachtmeting en een herziening ingeval van misbruik. In beide gevallen moet een herziening ook na vijf jaar mogelijk zijn. Het kan immers voorkomen dat de debiteur wordt geconfronteerd met een inkomensterugval bij werkloosheid.

Artikel 30

Artikel 30 regelt dat nadat in een herzieningsbeschikking vast is komen te staan dat het bedrag dat te veel of te weinig is uitbetaald aan studiefinanciering, kan worden teruggevorderd of verrekend met de student of debiteur.

Artikel 31

De minister kan de verleende studiefinancieringsbeschikking enkel intrekken op grond van de opgesomde gronden in artikel 31. Tegen deze intrekkingbeschikking staat bezwaar open. Het eerste lid regelt dat de beschikking ingetrokken kan worden als de student niet voldoet aan de bepalingen bij of krachtens de landsverordening gestelde. Het eerste lid is een vangnet voor gevallen die niet voorzienbaar waren en een evidente reden tot intrekking opleveren. Omdat op grond van het tweede tot en met vijfde lid er steeds een reden zal zijn voor de intrekking zal echter aan het eerste lid nauwelijks toegekomen worden.

Intrekking vindt plaats als de studieresultaten die voor de studie zijn vastgesteld door het opleidingsinstituut tweemaal onvoldoende zijn gebleken en er een periode van 12 maanden is verstreken waarin de resultaten niet zijn verbeterd of als een opschorting langer dan 12 maanden voortduurt. Op grond van artikel 23 moeten studenten op twee momenten in het jaar hun studieresultaten overleggen. Dat is uiterlijk op 31 december en 15 juli. Doen

zij dit niet, dan kan na een opschortingsperiode van zes maanden de studiefinanciering worden ingetrokken. De herstelperiode begint altijd te lopen op 1 januari of op 16 juli. Als bijvoorbeeld de resultaten en op 15 juli en op 31 december 2017 onvoldoende zijn, begint de hersteltermijn te lopen op 1 januari 2018. De resultaten dienen dan uiterlijk op 31 december 2018 te zijn verbeterd. Of, in het andere geval als de resultaten op 31 december 2017 en op 15 juli 2018 onvoldoende zijn, begint de hersteltermijn te lopen op 16 juli 2018. De resultaten dienen dan uiterlijk op 15 juli 2019 verbeterd te zijn. Als dat niet het geval is, kan de studiefinanciering worden ingetrokken.

Daarnaast kan de studiefinanciering worden ingetrokken als de studiefinanciering is gebruikt voor andere doeleinden dan het volgen van een studie. Voorkomen moet worden dat studiefinanciering wordt ontvangen, maar de studie waarvoor deze financiering is aangevraagd niet wordt gevolgd en de studiefinanciering daarom wordt aangewend voor andere kosten als het doen van investeringen, reizen, werken, of opstarten van een bedrijfje. Deze bepaling wordt benut om te voorkomen dat een persoon die studiefinanciering ontvangt niet daadwerkelijk de studie volgt als waarvoor de financiering wordt verstrekt. Ook volgt intrekking als de student onjuiste inlichtingen of valse verklaringen heeft gedaan die hebben geleid tot de verleende studiefinanciering, maar die nooit zou zijn verleend als deze feiten eerder bekend waren geweest.

In dit artikel is in het zevende lid voorzien in een hardheidsclausule die de mogelijkheid opent voor de minister om, in gevallen waarin toepassing van de regeling een onbillijkheid van overwegende aard voor de student zou opleveren, het artikel buiten toepassing te laten of daarvan af te wijken. Het gaat dus om gevallen waarin de onderhavige ontwerp-landsverordening in beginsel een intrekking voorschrijft, maar die een onredelijkheid van overwegende aard oplevert. Dit zal niet snel het geval zijn als de student misbruik maakt van de regeling, immers bij misbruik zijn nauwelijks verzachtende omstandigheden denkbaar.

Er kunnen zich echter ook gevallen voordoen dat de student niet kon voldoen aan de verplichtingen en hij ook niet eerder om een opschorting had kunnen vragen. Ook kunnen er bijzondere omstandigheden zijn dat de student geen aflossingsregeling kon sluiten, of buiten zijn schuld de studie moest stopzetten. Met gebruikmaking van de hardheidsclausule kan de studiefinanciering in die gevallen in stand blijven. Slechts in zeer bijzondere gevallen, zal gebruik worden gemaakt van dit artikel. Te denken valt aan bijzondere persoonlijke omstandigheden van de student, zoals bij ernstige ziektes of een ongeval. Omdat de student immers tevens de mogelijkheid heeft om opschorting te vragen van de studiefinanciering, zal slechts in enkele bijzondere individuele gevallen, die thans niet voorzienbaar zijn, gebruik worden gemaakt van deze bepaling.

Artikel 32

Artikel 32 regelt de rechtsbescherming bij de intrekking van de studiefinanciering. Tegelijkertijd met de intrekking ontvangt de student de afbetalingsregeling van de minister of een door of namens de minister aangewezen persoon of instantie. De student wordt onverwijld op de

hoogte gesteld bij aangetekend schrijven van de intrekking van de intrekkingenbeschikking en de hoogte van het bedrag van de te betalen maandelijkse termijnen. Dit is van belang in verband met de mogelijkheid tot het indienen van bezwaar. Voorts is dit van belang omdat als de studiefinanciering wordt ingetrokken vanwege redenen van misbruik genoemd in het vijfde en zesde lid van artikel 31, de studiefinanciering dan gelijktijdig wordt omgezet in een lening die de student vanaf het moment van de intrekking direct terug dient te betalen.

Artikel 33

Uiteraard eindigt de studiefinanciering als de student is afgestudeerd. Artikel 33 voorziet erin dat de studiefinanciering in dat geval van rechtswege eindigt. De minister hoeft geen afzonderlijk besluit te nemen. Dit beperkt onnodige procedures. De uitbetaling van de studiefinanciering kan met ingang van de eerstvolgende maand nadat het diploma is toegestuurd worden stopgezet. Het derde lid regelt dat de studiefinanciering van rechtswege eindigt als de nominale duur van de studie verloopt. In de verleningsbeschikking wordt de startdatum en de nominale duur van de studie vermeld. De student weet derhalve wanneer deze termijn eindigt. Ook hierdoor worden onnodige procedures voorkomen. Studenten die afstuderen of die nadat de nominale studieduur is verlopen niet willen doorstuderen, hoeven in principe niets te doen. De Dienst Studiefinanciering heeft in beginsel alle benodigde informatie voorhanden om de uitbetaling op dat moment stop te zetten. Artikel 33 bevat de waarborg dat de schuld niet oneindig kan doorlopen of oplopen. Daarnaast worden onnodige administratieve procedure voorkomen omdat de studiefinanciering niet actief hoeft te worden stopgezet of daartoe moet worden besloten, maar de studiefinanciering van rechtswege eindigt. De Dienst Studiefinanciering behoeft enkel de uitbetaling te (laten) stopzetten. Dit kan verder gestandaardiseerd en geautomatiseerd worden.

Het is uiteraard aan de student om zijn schuld zo veel als mogelijk te beperken, de voortgang van zijn studie te bewaken en tijdig een verlenging aan te vragen. Mocht de student met onvoldoende resultaat een studie volgen, maar de studiefinanciering door laten lopen dan is de uiterste grens van de studieschuld de termijn waarop de nominale duur van de studie afloopt. De studieschuld kan daarna niet meer oplopen, omdat een verlenging van de studiefinanciering door middel van een herzieningsverzoek moet worden aangevraagd door de student. Daardoor wordt de schuld voor zowel de student als de overheid beperkt. Mocht de student wel eerder de studiefinanciering willen stopzetten dan voorziet het vierde lid hierin. Ook in het geval dat de student niet in staat blijkt te zijn om de studie met goed gevolg te doorlopen en door het desbetreffende opleidingsinstituut de studierelatie met de student wordt beëindigd, vervalt het recht op studiefinanciering van rechtswege. Immers ook in dat geval wordt de studie stopgezet.

Artikel 34

Artikel 34 voorziet in de grondslag tot verplichte terugbetaling van de lening met rente en biedt de grondslag voor de inning. Ontvangst van een lening of de omzetting van een gift in een lening op grond van artikelen 32, derde lid of 38, vierde lid, verplicht de student tot terugbetaling van de lening met rente

op grond van het eerste lid. De lening met rente wordt in maandelijkse termijnen afgelost. Het aflossingsbedrag moet op de laatste dag van elke maand zijn terugbetaald. Is de debiteur op dat moment in verzuim, dan kan een dwangtraject worden gestart ter inning van het maandelijkse bedrag of bedragen die niet zijn afgelost. Het dossier wordt in die gevallen direct door de Dienst Studiefinanciering doorgeleid aan de Landsontvanger om het verschuldigde bedrag te innen. De Landsverordening op de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangschriften alsmede van de rechtspleging inzake van belastingen, bijdragen en vergoedingen, is van overeenkomstige toepassing. Daarmee is tevens geborgd dat dwangmiddelen kunnen worden ingezet bij niet-nakoming van de verplichting tot terugbetaling van de lening. Mocht de debiteur niet bij machte zijn het aflosbedrag te betalen dan kan deze een verzoek tot een draagkrachtmeting indienen. Artikel 28 bevat de procedurele bepalingen met betrekking tot de herzieningsaanvraag. Artikel 37 regelt hoe de draagkracht wordt berekend. Het derde lid van dit artikel regelt wanneer de aflossingsfase start.

De aflossingsfase start op 1 januari van het derde jaar, na het jaar waarin de studiefinanciering is opgehouden. Artikel 34, derde lid, voorziet hierin. Dat kan op:

- a. 1 januari van het derde jaar na het jaar waarin de student is afgestudeerd;
- b. 1 januari van het derde jaar na het jaar waarin de nominale duur van de studie is verlopen;
- c. 1 januari van het derde jaar na het jaar waarin de student de studiefinanciering heeft stopgezet of;
- d. 1 januari van het derde jaar na het jaar waarin de studiefinanciering is ingetrokken.

Studenten krijgen zo altijd minimaal twee jaar de tijd om een baan te vinden. Stel een student studeert af op 1 september 2017 dan start de aflossing op 1 januari 2020. In 2018 en 2019 kan de student een baan zoeken en hoeft de studieschuld nog niet af te lossen, dit volgt uit het derde lid. Aflossen in deze periode mag overigens wel, maar is dus niet verplicht. Op deze wijze heeft de student voldoende tijd een geschikte baan te vinden.

Artikel 35

Na afloop van de studie sluit de student een afbetalingsregeling. Op dat moment hoeft de student nog niet af te lossen, immers de aanvang van de aflofphase is op een later moment op grond van artikel 34, derde lid, maar kan dat wel gaan doen. Zonder een afbetalingsregeling zou dat laatste niet mogelijk zijn. Wanneer de afbetalingsregeling moet worden vastgesteld is bepaald in artikel 35. Dat is in alle gevallen waarin de studiefinanciering vervalt. Op het moment dat de studiefinanciering is ingetrokken bepaald artikel 32, derde lid, dat de aflofphase direct aanvangt en ontvangt de debiteur tegelijkertijd met de intrekkingsbeschikking een voorstel voor een afbetalingsregeling. Het gedeelte gift wordt dan kwijtgescholden op grond van het tweede lid. Het gedeelte aan lening blijft over als studieschuld. Over de totale studieschuld wordt eenmalig een rentepercentage berekend. Dit percentage wordt vastgesteld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, en is gemaximeerd tot 5%. Op grond van het vierde lid kan de rente niet meer dan dit percentage bedragen. Dit biedt de waarborg dat het rentepercentage niet bij wijziging van het

landsbesluit, houdende algemene maatregelen, zonder dat de Staten erbij betrokken zijn, kan worden verhoogd tot een onbegrensd percentage.

Om te stimuleren dat een debiteur zo snel mogelijk zijn schuld aflost, bevat artikel 35, derde lid, de mogelijkheid om de schuld versneld af te lossen, door bijvoorbeeld het bedrag in één keer af te lossen of af te lossen in een kortere periode, door maandelijks meer te betalen. Daardoor biedt het derde lid de mogelijkheid om eventueel gebruik te maken van fiscale voordelen, bijvoorbeeld financiering van de studieschuld in een hypotheek. Of kunnen debiteuren er voor kiezen om meer af te lossen op het moment dat zij meer gaan verdienen. Daarover kunnen tevens via het arbeidsrecht afspraken worden gemaakt. Werkgevers kunnen gunstige secundaire arbeidsvoorwaarden bieden om hooggekwalificeerde werknemers aan te trekken aan wie geen concurrerend salaris kan worden geboden, in vergelijking met het land waar de studie is gevolgd. Regelingen tussen werkgevers en werknemers over de studiefinanciering kunnen daartoe behoren.

Artikel 36

Het eerste lid bepaald hoe de hoogte van het maandelijkse aflosbedrag wordt berekend. Het maandelijkse aflosbedrag wordt berekend door het totale bedrag aan studieschuld te delen door het aantal maanden van de aflosfase. De maximale aflossingstermijn is in het tweede lid gesteld op 20 jaar. Binnen 20 jaar moet de schuld zijn afgelost. Bijvoorbeeld 20 jaar aflossing houdt in 240 maanden (20 x 12 maanden). De totale studieschuld wordt vervolgens gedeeld door 240 maanden om tot het af te lossen maandbedrag te komen. Als een debiteur een studieschuld van bijvoorbeeld Naf 45.000,- heeft, dan wordt dit bedrag gedeeld door 240 maanden en komt het maandelijkse bedrag uit op Naf 187,50. Het derde lid regelt op welke momenten de hoogte van het aflosbedrag wordt berekend. Daardoor wordt in evenredigheid afgelost en weet de debiteur op vaste momenten wat er nog aan restschuld openstaat. Voorafgaand aan het eerste, vierde en vervolgens elk vijfde jaar wordt de openstaande schuld opnieuw vastgesteld door het afgeloste bedrag in mindering te brengen op het totaal en het openstaande deel aan schuld te verdelen over het aantal resterende maanden. De termijnen voor afbetaling en overige regels worden nader uitgewerkt in een landsbesluit, houdende een algemene maatregelen. Daarin wordt opgenomen dat de afbetalingstermijnen getrapt zullen worden opgebouwd, zoals bijvoorbeeld:

- a. bij schulden van Naf 45.000 of hoger wordt de maximale afbetalingstermijn 20 jaar;
- b. Bij schulden tussen Naf 25.000 en 45.000 wordt de afbetalingstermijn 15 jaar;
- c. bij schulden tussen de Naf 15.000 en 25.000 wordt de afbetalingstermijn 10 jaar, en;
- d. bij schulden minder dan Naf 15.000 wordt de afbetalingstermijn 5 jaar.

Artikel 37

Artikel 37 regelt dat debiteuren die niet het vastgestelde maandelijkse aflosbedrag kunnen betalen een verzoek kunnen indienen ter vaststelling van hun draagkracht zodat het maandelijkse aflosbedrag indien nodig kan worden herzien. Het belastbare inkomen wordt verminderd met de draagkrachtvrije voet van 84% van het minimumloon. De draagkracht van

de debiteur is voor de terugbetaling vervolgens 12% van het belastbare inkomen boven de draagkrachtvrije voet gedeeld door 12 maanden. Voor het belastbaar inkomen wordt uitgegaan van het gemiddelde jaarinkomen in het twee voorafgaande jaar op het moment dat de herzieningsaanvraag wordt ingediend. Bijvoorbeeld: bij een schuld van Naf 45.000 wordt het maandbedrag vastgesteld op Naf 187,50. Indien de debiteur dit bedrag niet kan betalen kan deze een draagkrachtmeting aanvragen. De draagkrachtberekening is dan als volgt: bij een gemiddeld jaarinkomen van 24.000 wordt eerste de draagkrachtvrije voet afgetrokken (84% van het minimumloon) bijvoorbeeld Naf 13.896,- dat is Naf 10.104. De draagkracht van de debiteur per jaar is 12% over Naf 10.104,-, in dit geval Naf 1.212,48. Om tot een maandbedrag te komen wordt dat bedrag gedeeld door 12, wat uitkomt op een maandbedrag van Naf 101,04. Dat bedrag is lager dan het vastgestelde maandbedrag van Naf 187,50 en het maandbedrag wordt daarom verlaagd naar Naf 101,04.

Artikel 38

Indien de student gaat werken op Sint maarten wordt na drie jaar een vijfde deel van de lening omgezet in een gift. Artikel 38 voorziet hierin. Door de termijnen zo veel mogelijk gelijk te trekken met de start van de aflossing scheelt dit aanzienlijke administratieve lasten en voorkomt dit extra procedures. Het deel gift van studenten die niet de maandelijkse termijnen betalen en die ook niet terugkeren naar Sint Maarten wordt omgezet in een lening. Dit is een stok achter de deur dat wegblijven en niet afbetalen niet loont. De doelstelling van het geven van een bonus, in de vorm van een gedeeltelijke kwijtschelding van de studieschuld, is reeds in het algemene deel toegelicht. De voorwaarden voor de kwijtschelding zijn: terugkeer binnen twee jaren naar Sint Maarten na het einde van de studie in het buitenland, of als de studie in Sint Maarten is gevolgd daar blijven wonen en gelijktijdig drie jaar werken op Sint Maarten. Dit kan zijn werken in loondienst of als zelfstandige. De kwijtschelding is een vijfde deel van de lening.

Artikel 39

De regering acht het van belang om naast de in het ontwerp opgenomen juridische middelen voor de handhaving van de bepalingen daarvan, ook het strafrecht als ultimum remedium te gebruiken, en wel voor de ergste vormen van het handelen in strijd met het onderhavige ontwerp. Het betreft de gevallen waarin opzettelijk onjuiste of onvolledige inlichtingen worden verstrekt dan wel valse of vervalste verklaringen ter verkrijging van studiefinanciering zijn afgelegd. Gelet op de ernst van die feiten is dit strafbaar gedraging aangemerkt als een overtreding. De bedreigde straf is een maximum hechtenis van zes maanden en een geldboete van het derde categorie.

Artikel 40

Gelet op het maatschappelijke belang van de goede toepassing van deze Landsverordening en om de doeltreffendheid en effecten in de praktijk te kunnen meten, is gekozen een evaluatiebepaling op te nemen. Vanwege de doorlooptijd van studies kunnen de eerste effecten op zijn vroegst worden geëvalueerd vijf jaar na de inwerkingtreding. De Staten worden geïnformeerd over de uitkomsten van de evaluaties.

Artikel 41

Artikel 41 bevat het overgangsrecht. Deze overgangsbepaling regelt in het eerste lid dat het ontwerp geen betrekking zal hebben op degenen die reeds voor de inwerkingtreding studiefinanciering ontvingen. Alleen op alle nieuwe aanvragen na de inwerkingtreding van onderhavig ontwerp, is de ontwerp-landsverordening van toepassing.

Studiefinanciering die is verstrekt onder het oude regime dient een juridische grondslag te behouden, om de eerder verstrekte leningen te kunnen (blijven) innen. De Landsstudietoelagenregeling wordt derhalve op grond van het tweede lid ingetrokken op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip.

Artikel 42

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van de landverordening alsmede de voorgeschreven procedures te dien omtrent op een bij landsbesluit nader te bepalen tijdstip zodat de inwerkingtreding gelijktijdig kan geschieden met de gedelegeerde regelgeving.

Artikel 43

Dit artikel bevat de citeertitel.

De Minister van Onderwijs, Cultuur, Jeugd en Sport